

Dzień

12 stron
cena 19 gr

Pomocza

ORAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — DZIEŃ BYDGOSKI ILUSTROWANY — GAZETA GDANSKA
DZIEŃ KOCIEWSKI — GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA
DZIEŃ TCZEWSKI ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMINSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — —

REDAKCJA: Toruń, ul. Bydgoska 56, telefony 29-90, 29-01, 29-02, 29-50 (nocny). — **ADMINISTRACJA:** Toruń, ulica Bydgoska 56, telef. 29-70 (kierownik administracji). — **FILIA ADMINISTRACJI:** Toruń, ulica Szeroka 42 I. piętro, telefon 29-30 — P. K. O. 206.874.

Gdańsk gotów uszanować wszystkie prawa Polski... Deklaracja Wolnego Miasta

Senat Wolnego Miasta, zgodnie ze swymi oświadczeniami o nienaruszalności wszystkich traktatowych uprawnień Polski w Gdańsku, złożył na ręce Komisarza Generalnego R. P. następującą deklarację piśmienną:

„Senat Wolnego Miasta Gdańska potwierdza ponownie swą gotowość uszanowania wszystkich traktatowych i umownych praw Polski, natury politycznej i gospodarczej, a w szczególności nienaruszania praw polskich w ustawodawstwie gdańskim, jako też w stosowa-

waniu tego ustawodawstwa przez gdańskie władze administracyjne i gdańskie sądy. Senat zbada także, czy nie będzie możliwe znaleźć dalsze środki i sposoby dla zapewnienia ochrony interesów polskiej ludności i polskich kół gospodarczych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

Jeżeli mimo to Rząd Polski byłby zdania, że którekolwiek z praw Polski doznają lub mogą doznać uszczerbku przez wewnętrzne zarządzenia Senatu gdańskiego, to Senat gdański na życze-

nie Rządu polskiego będzie zawsze gotów przystąpić do rokowań i wszędzie tam, gdzie zażalenia polskie okażą się uzasadnione — ograniczenia praw polskich usunąć.”

Ze swej strony Rząd polski złożył oświadczenie następującej treści:

„Rząd polski podkreśla ponownie swą gotowość uszanowania i nienaruszania stosunków gospodarczych i prawnych, wypływających ze statutu Wolnego Miasta i obowiązujących umów.”

Rząd polski wypełnił swą trudną misję

Raport min. Becka w sprawie Gdańska

Genewa, 27. 1. (PAT). Min. Beck przesłał we wtorek min. Edenowi jako referentowi spraw gdańskich i przewodniczącemu Komitetu Trzech sprawozdanie z misji powierzonej Polsce przez Radę Ligi dnia 5 października 1936 r. Sprawozdanie to zakomunikowane zo-

interesowanym w sposób najbardziej bezpośredni sprawami, dotyczącymi Wolnego Miasta w rozmowach przeprowadzonych z senatem gdańskim należał na konieczność szanowania statutu Wolnego Miasta, włączając w to kompetencje Wysokiego Komisarza. Rząd polski mógł przy tej okazji stwierdzić, że senat jest zdecydowany obserwować statut i zobowiązania, jakie dlań ze statutu wypływają.

W szczególności Rząd polski jest w możności przedstawić Radzie deklarację, złożoną na jego ręce, przez senat Wolnego Miasta na temat stanowiska Senatu wobec Wysokiego Komisarza w charakterze przedstawiciela Ligi Narodów, jako gwaranta statutu Gdańska.

Deklaracja ta brzmi:

„Senat Wolnego Miasta Gdańska

oświadcza, że Wolne Miasto opiera swe stosunki z Wysokim Komisarzem na obowiązującym statucie prawnym”.

Ta deklaracja senatu gdańskiego oraz zapewnienia, które w toku rozmów zostały dane stronie polskiej przez przedstawicieli Gdańska pozwalają rządowi polskiemu żywić nadzieję, że trudności na jakie napotkał Wysoki Komisarz w wykonaniu swoich funkcji będą na przyszłość uchylone.

Jeśli — jak mamy prawo sądzić — senat zapewni obecnie Wysokiemu Komisarzowi i Radzie Ligi Narodów niezbędną pomoc, aby Liga Narodów mogła wykonać swe zadanie, to wydaje mi się, że Wysoki Komisarz z praktycznego punktu widzenia w wykonaniu swoich funkcji, przewidzianych przez statut, winien starać się o to, aby nie wpływały stąd przeszkody dla wewnętrz-

nej administracji Wolnego Miasta Gdańska. Osiągnięcie takiego stanu rzeczy winno nastęrczać tym mniej przeszkód, że przeprowadzenie należytego różniczkowania pomiędzy źródłami informacji, na których Wysoki Komisarz opiera swoją działalność wydate się nie tylko możliwe, ale i godne zalecenia. Wśród tych informacji wiadomości pochodzące od senatu winny zajmować miejsce odpowiadające autorytetowi senatu, jako rządu Wolnego Miasta Gdańska.

Rząd polski sądzi, że wypełnił swą trudną misję, przedkładając rozwiązanie, które wydate mu się w obecnych warunkach właściwe i które w jego mniemaniu okaże się skuteczne, pod warunkiem, że senat dostosuje swe stanowisko do swej własnej deklaracji, o mówionej wyżej. Jest rzeczą oczywistą, że odpowiedzialność, ciążąca na Radzie jako gwarantce statutu Wolnego Miasta Gdańska, nakazuje jej śledzić rozwój sytuacji. Pozwoli to Radzie przekonać się, czy rozwiązanie zaproponowane rozstrzygnie trudności, które ujawniły się w stosunkach pomiędzy Ligą Narodów a senatem.

Grypa zagraża!

śłośuj
natychmiast
znaną
ASPIRINĘ
produkt polski
Do nabycia we wszystkich aptekach.

BAYER

Minister Beck

stało równocześnie sekretarzowi generalnemu Ligi Narodów p. Avenelowi celem rozesłania członkom Rady. Treść sprawozdania jest następująca:

„Rada Ligi Narodów w swej rezolucji z dnia 5 października 1936 r., zaprosiła rząd polski do poszukiwania w imieniu Rady sposobów, któreby usunęły przeszkody, omówione w ogólnym raporcie Wysokiego Komisarza i przywróciły w ten sposób pełną skuteczność gwarancji Ligi Narodów.

Rząd polski przyjmując to zadanie w pełni świadomości swoich praw i obowiązków oraz odpowiedzialności, ciążącej na nim, jako na członku Rady za-

Genewa 27. 1. (PAT). Na dzisiejszym publicznym posiedzeniu popołudniowym rada Ligi zajęła się sprawą gdańską.

Jako pierwszy mówca zabrał głos delegat polski min. Komarnicki, który oświadczył:

„Przedstawiając sprawozdanie min. Becka, który z powodu niedyspozycji nie mógł, niestety, wziąć udziału w posiedzeniu rady, wyrażam zadowolenie rządu polskiego, iż mógł on ułatwić radzie wykonywanie obo-

wiązków, wypływających dla rady z traktatów. Jestem ponadto upoważniony przez min. Becka do wyrażenia szczerzego uznania dla ścisłej i serdecznej współpracy członków komitetu trzech a zwłaszcza przewodniczącego tego komitetu i referenta sprawy gdańskiej w radzie Ligi.”

Następnie min. Eden przedstawił radzie swój **RAPORT W SPRAWIE GDANSKIEJ**. Na wstępie raport przypomina stanowisko komitetu trzech wobec pewnych dekretów

senatu Gdańska, których zgodność z konstytucją gdańską zdawała się budzić wątpliwość, jak również decyzję rady Ligi Narodów z dnia 5 października 1936 r., która powierzała Polsce zadanie znalezienia środków, mających przywrócić skuteczność gwarancji Ligi Narodów. Komitet wysoko ocenia gorliwość, jakiej dał dowód przedstawiciel rządu polskiego, oraz niezmierną pomoc, okazaną zarówno w toku rokowań, zakończonych, ustaleniem tekstu raportu, jak i podczas narad komitetu.

Komitet trzech prosi radę, by przyjęła do wiadomości sprawozdanie rządu polskiego.

Statut Wolnego Miasta Gdańska — głosi dalej raport min. Edena — obejmuje **TRZY ELEMENTY:** 1) utrzymanie sytuacji międzynarodowej Wolnego Miasta, 2) procedura, dotycząca regulowania trudności pomiędzy Gdańskiem a Polską i 3) gwarantowanie konstytucji.

Zgodnie z raportem, przedstawionym radzie 17 listopada 1920, konstytucja gdańska miała zagwarantować trwałą sytuację polityczną i pokojową Wolnego Miasta Gdańska oraz zapewnić sprawowanie rządów zgodnie z zasadami, jakie przyświecały ideał utwo-

Kto wygrał milion zł?

Cieślak, żona murarza i 12 pracowników sanatorium

Zakopane, 27. 1. (PAT). Wielkie poruszenie wywołała w Zakopanem wiadomość, że w ostatnim dniu ciągnięcia 4-tej klasy Loterii Państwowej główna wygrana miliona złotych padła na los nr. 57.592, zakupiony w Zakopanem w kolekturze p. Rzepka, kierownika księgarzni pocztowej. Właścicielem jedyn-

czwartki losu jest cieślak Wojciech Stopka, drugiej żona murarza p. Emilia Pulner, trzecia ćwiartka należy do 12-tu pracowników sanatorium Polskiego Czerwonego Krzyża. Nazwisko właściciela czwartej ćwiartki nie zostało jeszcze ujawnione.

(Ciąg dalszy ze str. 1-szej).

zenia wolnego miasta i zgodnie z zobowiązaniami, wypływającymi z traktatu wersalskiego.

Na podstawie tego statutu rozwój stosunków pomiędzy Ligą Narodów a Gdańskiem przeszedł przez dwie fazy.

W okresie, który upłynął przed paru laty, rada, wnieślić swą misję, nałożoną przez traktat wersalski, często musiała zajmować się sprzecznymi, wynikłymi między Polską a Gdańskiem, ale na szczęście obie strony znalazły sposób załatwienia wzajemnych rozbieżności. To też w ostatnich czasach do rady nie kierowano spraw, dotyczących stosunków polsko-gdańskich.

Minister Edén

Od tego czasu wytworzyła się NOWA SYTUACJA POLITYCZNA przy czym sprawa wolności konstytucyjnych wypływała wielokrotnie w warunkach, które w okresie redagowania statutu Wolnego Miasta trudno było przewidzieć.

Raport stwierdza dalej, że nie ma istotnego wężla łączności pomiędzy gwarancjami danymi w ten sposób przez Ligę a normalnymi funkcjami Ligi Narodów.

Wszelako wobec dania tych gwarancji, Liga musiała wypełnić je, jak tylko można być, najlepiej.

W takich właśnie okolicznościach rada została wezwana do zbadania sprawozdania, które zostało jej przedłożone.

Przechodząc do stosunków pomiędzy Senatem a Wysokim Komisarzem, raport głosi, że — zdaniem komitetu trzech — zasady wyluszczone w sprawozdaniu delegata polskiego winny być rozumiane w ten sposób, że prawo Wysokiego Komisarza do domaganie się informacji od Senatu oraz obowiązek dostarczania tych informacji przez Senat pozostają niezawisłe. Do Wysokiego Komisarza należy decydowanie w każdym wypadku na podstawie wszelkich informacji, będących w jego posiadaniu, w jakiej sprawie zwrócił się on do Senatu o wyjaśnienia, jak również powzięcie decyzji, czy należy lub nie skierować raport do rady. Zresztą Wysoki Komisarz nie ośmiąca wziąć pod uwagę treści sprawozdania polskiego oraz treści niniejszego raportu.

Zgodnie z obecną procedurą, Wysoki Komisarz może, gdy uzna to za konieczne, prosić Radę Ligi, aby wpisała na swój porządek dzienny sprawę, dotyczącą życia konstytucyjnego Wolnego Miasta. Ta odpowiedzialność utrudnia jego zadanie i pan Lester złożył propozycję, którą komitet popiera, aby w przyszłości odpowiedzialność ta ciążyła na Komitecie trzech, a nie na Wysokim Komisarzu.

W każdym bądź razie jest rzeczą oczywistą, że wykonywanie funkcji Ligi Narodów w stosunku do konstytucji gdańskiej zależy w szerokim miarze od sposobu, w jaki Senat współpracuje z przedstawicielami Ligi Narodów i dlatego zwrócić należy szczególną uwagę Rady na ostatnie fragmenty sprawozdania ministra Becka.

Z kolei raport wyraża podziękowanie wstępniacemu Wysokiemu Komisarzowi, który wykonywał swe funkcje w sposób zasługujący na najwyższe pochwały.

Rada, głosi dalej raport, sądzi, że informacje, otrzymane od przedstawiciela Polski oraz zapewnienia, jakie zostały mu dane w imieniu Senatu gdańskiego, pozwalają zwać nadzieję, że naprzemienie polityczne w Wolnym Mieście zmniejszy się i że ustali się stan rzeczy dzięki któremu Wysoki Komisarz znajdzie warunki, umożliwiające mu lepsze wywiązanie się z jego funkcji.

Nie, bez poważnej troski komitet trzech zaleca radzie przyjąć niniejszego raportu, oraz nominację nowego Wysokiego Komisarza. Aby wykonać takie zalecenie, komitet trzech brał pod uwagę względy omówione wyżej oraz okoliczność, że gwarancje Ligi Narodów, dotyczące konstytucji gdańskiej, stanowią integralną część złożonego systemu politycznego, który Rada będzie starała się uchronić, jak tylko można najdłużej od zburzenia.

Ponadto Wysoki Komisarz zda sobie na miejscu sprawę z sytuacji i po wyrobieniu sobie dokładnej opinii będzie się starał informować Radę o warunkach praktycznych, umożliwiających mu wykonywanie swej misji, biorąc pod uwagę niniejszy raport.

Do powyższego raportu min. Eden dodał we własnym imieniu następującą uwagę:

Rada Ligi podczas ostatniej sesji powierzyła min. Beckowi bardzo delikatną misję, z którą min. Beck wywiązał się całkowicie dzięki swej zręczności i energii. Pozwalam sobie podziękować mu za to, co uczynił oraz za pomoc, okazaną komitetowi trzech. Co się tyczy istoty samego sprawozdania min. Becka, jest rzeczą jasną, że wiele zależy od ducha, jaki ożywił będzie wykonywanie porozumienia. Rada będzie mogła wydać ostateczny sąd o skuteczności tego załatwienia dopiero po otrzymaniu pierwszego raportu od Wysokiego Komisarza. Współpraca Wolnego Miasta jest niezbędna, jak to min. Beck zaznacza w swym sprawozdaniu, aby Wysoki Komisarz mógł całkowicie wywiązać się ze swej misji. W każdym bądź razie — zakończył minister Eden — Rada Ligi Narodów może z zadowoleniem stwierdzić, że pomiędzy Polską a W. M. Gdańskiem istnieje współpraca, która pozwała min. Beckowi wywiązać się z jego misji.

Następnie ZABRAŁ GŁOS WYSOKI KOMISARZ P. LESTER, który omówił wysunięty projekt, aby odpowiedzialność za zgłoszenie na radę spraw konstytucyjnych ciążyła nie na Wysokim Komisarzu, ale na Komitecie trzech. Mowę swoją zakończył p. Lester, wyrażając życzenie, aby dobre stosunki, które istnieją między Polską a Gdańskiem, rozwijały się nadal, zwłaszcza, że w ostatnich latach stosunki te dawały powód do dużego zadowolenia.

Z kolei PRZEMÓWIŁ PREZIDENT SENATU WOLNEGO MIASTA GREISER, który stwierdził, że misja powierzona rządowi polskiemu przez radę, była bardzo ciężka. Mówca wyraża w imieniu Gdańska wdzięczność dla lojalnego i delikatnego sposobu, w jaki misja ta została wypełniona przez ministra Becka. Pomyślnie rozwijająca się

między Gdańskiem a Polską współpraca, której nie mogło zaszkodzić powierzenie mandatu Polsce, stanowi — zdaniem mówcy — nowy konkretny czynnik pokoju europejskiego i musi być ze względu na swą doniosłość ceniona przez cały świat. Dalej, mówca dziękuje referentowi ministrowi Edenowi za zrozumienie, którego dał dowód w wykonaniu swego trudnego zadania, po czym wyraża nadzieję, że DZIĘKI PRZYJĘCIU RAPORTU W GDANSKU NIE BĘDZIE JUŻ WIĘCEJ NAPIĘCIA. Zadawałając wiadomości, które ożywiają raport, po zwołaniu prezydentowi Senatu współpracować najzupełniej lojalnie z nowym Wysokim Komisarzem Ligi Narodów, który zostanie mianowany.

Z kolei referent minister Eden zaproponował przyjęcie następującej rezolucji:

Admirał de Graaf kandydatem na Wysokiego Komisarza w Gdańsku

Genewa 27. 1. (PAT). Przed posiedzeniem publicznym rada odbyła posiedzenie poufne, na którym zajmowała się m. in. sprawą nominacji komisarza generalnego Ligi Narodów w Gdańsku.

Referent min. Eden oświadczył, że komitet trzech zaproponował stanowisko Wysokiego Komisarza Holendrowi admirałowi de Graaf i sądzi, że propozycja ta zostanie przyjęta. Na wypadek jednak, gdyby propozycja nie została przyjęta, referent stawia wniosek, aby sprawa nominacji Wys. Komisarza została powierzona przewodniczącemu rady w porozumieniu z członkami komitetu trzech i przedstawicielem Polski.

„Rada przyjmując do wiadomości przedstawiła jej sprawozdanie przedstawiciela Polskiego, uchwała raportu komitetu trzech i zwoła komitet trzech, aby w dalszym ciągu śledził sytuację w Gdańsku“.

Ostatnim mówcą był minister Komarnicki, który podziękował przedstawicielowi Wolnego Miasta Gdańska za słowa, wypowiedziane pod adresem ministra Spraw Zagranicznych Becka. Słowa te, oświadczył min. Komarnicki, zapewniają nam również na przyszłość ścisłą współpracę między rządem polskim a senatem Wolnego Miasta Gdańska.

Po tym przemówieniu przewodniczący ogłosił, że konkluzje raportu i rezolucja zostały przez radę przyjęte.

Ojciec św. o Polsce Słowa pełne miłości i tkliwości

(x) Citta del Vaticano, 27. 1. (tel. wł.). Papież przyjął na specjalnej audjencji ks. arcybiskupa Filipa Cortesiego, świeżo powołanego na stanowisko nuncjusza apostolskiego w Warszawie.

Audjencia odbyła się w wielkim sa-

lonie prywatnego apartamentu Papieża. Ojciec św. w białej sutannie siedział w fotelu na kółkach. Nieruchomo wyciągnięte nogi owinięte są fioletowym, adamszkowym okryciem.

Po przepisowym powitaniu Ojciec św.

przez ks. nuncjusza, Plus 11-ty zaprosił arcybiskupa Cortesiego do zajęcia miejsca w fotelu stojącym na przeciwko i rozpoczął z nim rozmowę długą i niezmiernie serdeczną. Z widoczną przyjemnością przypominał Ojciec św., obdarzony podziwu godną, jasną pamięcią aż do najdrobniejszych szczegółów czasu swego urzędowania w nuncjaturze warszawskiej, poczynając od przesłanego Benedyktowi 15-u pierwszego swego raportu, stanowiącego wstęp do Jego misji ówczesnej.

W ciągu dalszej rozmowy Papież wyraźnie i ciągle zaznaczał swą szczególną miłość dla narodu polskiego, którą już wiele razy podkreślał w rozličnych prywatnych i publicznych oświadczeniach.

Ze szczególnym sentymentem i szacunkiem wspominał Ojciec św. dziejącą postać Marszałka Piłsudskiego. Polecił wreszcie nowemu nuncjuszowi zanieść Episkopatowi, duchowieństwu i całemu narodowi polskiemu swoje apostolskie błogosławieństwo i zapewnić że Polska w sercu Jego zajmuje i zajmować będzie zawsze miejsce uprzywilejowane.

Hitler jedzie do Londynu na koronację króla Jerzego VI-go

Londyn, 27. 1. (tel. wł.). Berliński korespondent jednego z dzienników londyńskich przynosił sensacyjną wiadomość, iż kanclerz Hitler zamierza osobiście udać się do Londynu na urocz-

ystą koronację króla Jerzego 6-go.

Zamiar ten ogłosił ma kanclerz już w swej wielkiej mowie, którą wygłosił w dniu 30 stycznia.

Ofensywa powstańców Gen. Franco chce okrążyć Malagę

Madryt, 27. 1. (PAT). Po kilkodzielnym spokoju wojska powstańcze przeszły ponownie do ofensywy. Główny nacisk kieruje się obecnie na odcinek pomiędzy Jaén a Malagą.

Gen. Franco dąży — jak się zdaje — do obejścia Jaén od południa, a Malagi od północy, aby zmusić oba te miasta do podda-

nia się.

Odziały rządowe stawiają zaciekły opór i w niektórych miejscowościach przechodzą do kontrataków. W dniu wczorajszym najcięższe walki toczyły się na odcinku Alhama w prowincji Grenady. Walka na tym odcinku napotyka na wielkie trudności terenowe.

Książęta Kent i Gloucester jadą z wizytą do eks króla Edwarda VIII.

Londyn 27. 1. (PAT). Gazeta „Star“ donosi, powołując się na wiarygodne źródła, że książęta Kent i Gloucester zamierzają jakoby udać się do Austrii z wizytą do ks.

Windsoru. Rodzinie królewskiej zależy na tym. — pisze gazeta — aby podkreślić, że węzły rodzinne nie zostały osłabione wskutek wydarzeń grudniowych.

Sandżak Aleksandretty Co uzgodniły Francja i Turcja?

Genewa, 27. 1. (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu rady delegat Szwecji w charakterze referenta przedstawił następujący raport w sprawie Aleksandretty:

W wyniku pertraktacji francusko-tureckich, odbytych w Genewie, ustalono szereg wspólnych zasad, które służyć będą za podstawę dalszych prac i rokowań.

Zasady te są następujące:

Sandżak Aleksandretty stanowi odrębną jednostkę, korzystającą z pełnej niezależności w dziedzinie spraw wewnętrznych. Sprawy zagraniczne Sandżaku prowadzone są przez Syrię. Sandżak Aleksandretty złą-

czony jest z Syrią unią celną i monetarną. W Sandżaku językiem urzędowym jest język turecki, przy czym rada Ligi decyduje o charakterze i warunkach używania innego języka.

Sandżak nie będzie posiadał żadnej armii. Obowiązkiem służba wojskowa oraz fortyfikacje są zabronione. Liczba policji lokalnej zostanie ustalona później.

Francja zawrze z Turcją traktat, określający sposób gwarantowania przez Francję i Turcję całości terytorialnej Sandżaku. Francja, Turcja i Syria zawrą traktat, gwarantujący granicę turecko-syryjską.

„Stary bolszewik“ i morderca rodziny carskiej popadł nagle w niełaskę

Moskwa, 27. 1. (PAT). Jeden z członków t. zw. „starych bolszewików“ Bieloborodow został aresztowany. Bieloborodow w r. 1917 był przewodniczącym sovietu w Jekatierynburgu i brał udział w wymordowaniu

rodziny carskiej. Bieloborodow pracował ostatnio jako naczelnik „Politotdielu“ w Rostowie i posiadał udział w nielegalnych organizacjach przeciwrządowych.

Pod wieżą Srebrnych Dzwonów

gdzie spoczyna zwłoki Marszałka Piłsudskiego

(x) Kraków, 27. 1. (tel. wł.). Prace w krypcie pod wieżą Srebrnych Dzwonów na Wawelu, gdzie stanie sarkofag Marszałka Piłsudskiego — posunęły się znacznie naprzód.

Wczoraj ze stanem robót w krypcie zapoznał się p. wojewoda Gnoiński. P. wojewoda obejrzał również prace odkrywcze, prowadzone w krypcie św. Leonarda.

Prace te po uzyskaniu subwencji prowadzone będą nadal.

Już 20 dni pali się kopalnia „Polska“

Katowice, 27. 1. (PAT.) Akcja gaszenia pożaru na kopalni „Polska“ w Małej Dąbrówce, trwającego od 7 stycznia rb. jest na ukończeniu. W znacznej części kopalni pożar zlikwidowano i nawet podjęto eksploatację węgla, przerwana przed dwoma tygodniami wskutek niebezpieczeństwa, grożącego życiu górników.

Równocześnie kolumna ratownicza zajęta jest w dalszym ciągu uszczelnianiem tam w pozostałej części kopalni, w której gazy pożarowe, choć w małej ilości, jeszcze wychodzą. Zupełne opanowanie pożaru jest kwestią najbliższych dni.

Rząd i parlament

Rozgraniczenie funkcji

Na temat wzajemnego układu zarówno metod pracy, jak i czasu tej pracy między rządem a parlamentem — wciąż jeszcze toczy się u nas dyskusja. Wypływa to zagadnienie przeważnie przy sposobności jakiejś konkretnej sprawy. To np. ostatnie rozprawy państwowe. Towie gospodarce leśnej, przed niedawnym czasem sprawy czasu trwania obrad parlamentu.

Tymczasem mamy tu do czynienia z zagadnieniem, które nie jest więcej czymś płynnym, nieustalonym, ale właśnie zagadnieniem rozstrzygniętym. Wzajemny układ stosunków między rządem i parlamentem podlegał powiększeniu Państwa różnym fluktuacjom, niejednokrotnie — jak wiemy — o dramatycznym nawet napięciu. Zagadnienie to było przedmiotem zarówno najostrożniejszych starć jak i bardzo wyczerpujących rozważań. Dziś natomiast musi być uważane za coś zasadniczo przesądzonego i definitywnie rozstrzygniętego, za coś, co ustalone jest podstawowymi normami obowiązującego nas wszystkich ustroju państwa.

Ustalone bowiem zostało zarówno tradycją, którą nam pozostawił Józef Piłsudski, jak i konstytucją, która wyraźnie to zagadnienie przesądza i normuje.

— Konieczną wydaje mi się — oświadczył Marszałek Piłsudski w ósmym wywiadzie, udzielnym w listopadzie 1930 roku Bogusławowi Miedzińskiemu — praca sejmu nad samoograniczeniem siebie i to w mierze bardzo dalekiej: w kwestii przedmiotów i obiektów swej pracy: koniecznym jest zwolnienie sejmu od zajmowania się wszystkim, pozostawiając wolną rękę nie komu innemu, jak rządowi w całym mnóstwie przepisów obowiązujących.

W myśl tej przecież zasadniczej linii, ustalonej przez Józefa Piłsudskiego, a wielokrotnie przezeń z wielką dosadnością powtarzanej, przeprowadzona została w kwietniowej konstytucji jasna i wyraźna koncepcja, iż funkcja rządzenia nie należy do parlamentu, iż ograniczenie to bynajmniej ani nie uwłacza powadze Sejmu czy Senatu, ani nie kępnie izb w tych ważnych pracach, jakie do nich konstytucyjnie należą.

To samo dotyczy nie tylko metod pracy parlamentu, ale również i czasu tej pracy. Wiemy z doświadczeń przedmowej przeszłości, jak fatalne były następstwa obyczaju, polegającego na „sejmie w permanencji”, na zaabsorbowaniu wszystkich sił władz centralnych w gmachu sejmowym. Odgrodził się też bardzo stanowczo przed próbą nawrotu do tego kiepskiego obyczaju przed kilku dniami szef rządu, gen. Sławoj-Składkowski, tłumacząc, że gdy Sejm w ciągu 4-miesięcznych obrad uchwala budżet, to rząd przez 8 następnych miesięcy musi w spokoju i bez odwracania jego uwagi debatą sejmową realizować ten budżet w terenie i w cyfrach. I kto by te konstytucyjnie ustalone czasokresy chciał poprzecznić — bynajmniej przysługiwałoby nie wyświadczyłoby Państwu, rządowi, parlamentowi i społeczeństwu, a wręcz przeciwnie: przysporzyłoby szkody.

To też wszystkie próby wyniesienia na falę dyskusyjną zagadnień takich jak wzajemny układ prac między rządem i parlamentem są rzeczą błędną, gdyż dotyczą ustalonych i rozstrzygniętych już definitywnie zasad. Co innego są konkretne wypadki i sprawy, które życie na powierzchnię wynosi — a co innego zasady, które nie podlegają więcej dyskusji i — właściwie — nie mają nic wspólnego z przypadkowymi a spornymi sprawami.

Chyba, że ktoś neguje te ustalone już podstawy ustrojowe... Wtedy oczywiście jest wolna droga do wszelkiego rodzaju pomysłów i interpelacji. Właśnie póki stoi się na stanowisku obywatela, który nie jest konstytucyjnie obowiązany, nie musi musnąć zasadnicze tezy, w kwietniowej konstytucji zawarte, a bardzo jasno i wyraźnie rozgraniczające agendy rządu i parlamentu.

To też każdy, kto staje na stanowisku obowiązującej ustawy ustrojowej i przyjmuje zawarte w niej podstawy ideowe — uczynić może przedmiotem dyskusji jakiś konkretny wypadek, z życia wzię-

Olbrzymia panama na Kaszubach

Znany endecki działacz w bezprzykładny sposób roztrwonil 213.195 złotych — Pieniądze małorolnych Kaszubów pochłonęły kasy Monte Carlo i Sopot

Przed Sądem Okręgowym w Gdyni, na sesji wyjazdowej w Kartuzach, odbyła się rozprawa karna przeciwko założycielowi i zarządzającemu Bankiem Ludowym w Wygodzie, ks. Anastazy Sadowskiemu, oskarżonemu o roztrwonienie oszczędności małorolnej ludności kaszubskiej na ogromną sumę 213.195 zł.

Na rozprawie ustalono, że ksiądz Anastazy Sadowski w okresie od maja 1920 roku do października 1934 roku w Wygodzie, pow. kartuskiego, będąc członkiem zarządu i dyrektorem Banku Ludowego z nieograniczoną odpowiedzialnością działał na szkodę banku w ten sposób, że bez odpowiedniej uchwały i upoważnienia walnego zgromadzenia oraz Rady Nadzorczej pobrał z kapitałów banku tytułem pożyczki kwotę 47.100 zł, którą to sumę bank musiał za-

pisać na konto swoich strat. Następnie ks. Sadowski spowodował walne zgromadzenie i radę nadzorczą Banku Ludowego, aby uchwaliła pożyczkę dla Bazaru Parafialnego, który stanowią jego prywatne przedsiębiorstwo. Bank Ludowy stracił na tej „operacji” 40.269 zł. Ks. Sadowski do tej pory tej kwoty nie zwrócił. Dalej ks. Sadowski uregulował swoje osobiste zobowiązania pożyczką 58.859 zł, przyznaną przez Bank ...parafialnemu kółku rolniczemu. Następnie ks. Sadowski udzielił bez zgody Rady Nadzorczej pożyczki bratu swemu, Franciszkowi Sadowskiemu, jego żonie Marcie Sadowskiej oraz Alfonsowi Grabowskiemu. Na poczet tej pożyczki nie zostało jeszcze wpłacone 17.624 zł., w końcu ks. Sadowski wystawiał i puszczał w obieg akcepty banku lub akcepty z wła-

Tysiącom dzieci w Polsce grozi głód. Pomyślcie o tem i złożcie ofiarę na Pomoc Zimową dla bezrobotnych.

Przeludnienie Polski a kwestia kolonialna

Polski problem kolonialny z tygodnia na tydzień posiada coraz lepszą prasę i zrozumienie na Zachodzie Europy. „Le Temps” w b. obszernym artykule omawia zagadnienie wewnętrznego-gospodarcze Polski i podkreśla konieczność rozwiązania trudności populacyjno-demograficznych i ekonomicznych drogą emigracji i ekspansji kolonialnej. „Le Temps” omawia szeroko zagadnienie przeludnienia wsi, ilustrując ciekawym materiałem cyfrowym i dochodzi do wniosku, że ze względu na to, iż reforma rolna wymaga wielu lat wysiłków i poważnych kapitałów, oraz ze względu na trudności szybkiego uprzemysłowienia Polski, emigracja staje się jednym z istotnych czynników, które zmniejsząby obecnie trudności gospodarcze Pol-

ski. Według opinii sfer administracyjnych Polski, emigrant powinien być związany z ziemią rodzinną i stać się czynnikiem aktywnym macierzy na ziemi obcej. I dlatego właśnie idealnym rozwiązaniem z punktu widzenia polskiego, pisze „Le Temps”, byłoby przyznanie Polsce terenów kolonizacyjnych, mniej lub bardziej bezpośrednio podległych jej suwerenności. Dla Polaków, kończy „Le Temps” istnieją 2 rozwiązania: albo powrót do liberalizmu gospodarczego całego świata, albo uzyskanie dla Polski kolonii, które są jedynym rozwiązaniem, w razie dalszego trwania systemu autarchii w świecie, dla umieszczenia nadwyżek wzrastającej ludności Polski.

Zaloga lugra śledziowego „Mewa 8” powróciła do Gdyni

W dniu dzisiejszym powrócił do Gdyni ze Szczecina cztery polscy członkowie załogi lugra śledziowego „Mewa 8”, który w czasie ostatniej burzy na Bałtyku wyrzucony został na mieliznę

koło miejscowości Darsserort. Luger „Mewa 8” zostanie ściągnięty z mielizny za kilka tygodni, a to na skutek zamrznięcia zatoki z oków lodowych, w jakich się znalazł.

ty, ale nie może przy tej sposobności do tego wypadku nagiąć zasad. Bo to wprowadziłoby najgorsze zamieszanie, jakie sobie wyobrazić możemy: zachwiałoby podwalnami ustroja, o którego wprowadzenie walczył przez długie lata Józef Piłsudski i którego u-

trzymanie przekazał nam, by właśnie Państwo uchronić przed wstrząsami, jakich widownią było wtedy, gdy stojąc u boku rządu i parlamentu był jeszcze zasadniczo nie ustalony i podlegał dowolnym interpretacjom i klótniom.

H. R.

Dla regeneracji cery używaj
KAISER-BORAX
codziennie w wodzie do mycia

snym podpisem oraz akcepty grzesznościowe małorolnych Kaszubów, narażając Bank Ludowy w Wygodzie na stratę 49.342 zł. OGÓLEM KS. SADOWSKI SPOWODOWAŁ STRATĘ DLA BANKU NA OGÓLNĄ SUMĘ 213.195 ZŁ. Dla ukrycia tych malwersacji prowadził księgowość w sposób niezgodny z przepisami o spółdzielniach kupieckich, ukrywając przy tym różne sumy.

Ostatecznie Sąd, po trzydniowej rozprawie i udowodnieniu winy oskarżonego ks. Sadowskiego, wymierzył mu za przestępstwo z art. 269 k. k. KARĘ 2 LAT WIĘZIENIA, którą na zasadzie amnestii złagodzono do 1 roku więzienia i 2.000 zł. grzywny, która na zasadzie amnestii została darowana oraz za przestępstwo z art. 281 k. k. 6 MIESIĘCY WIĘZIENIA, którą również na zasadzie amnestii została całkowicie darowana. Jako karę łączną Sąd Okr. w Gdyni orzekł rok więzienia z zawieszeniem wykonania kary na lat 5, pod warunkiem wyrównania strat, wyrządzonych ludności pow. kartuskiego, w Banku Ludowym.

Najsensacyjniejszym bodaj szczegółem, ujawnionym w toku rozprawy był fakt, że KS. SADOWSKI PRZYWŁASZCZONE PRZEZ SIEBIE PIENIĄDZE ZŁOŻONE Z CAŁYM ZAUFANIEM W BANKU LUDOWYM PRZEZ WŁOŚCIAN KASZUBSKICH PRZETRWOŃ W MONTE CARLO I SOPOTACH.

Znamiennym jest fakt, że t. zw. prasa „narodowa” całą tę niesłychaną aferę przemilczała, ani słowem nie wspominając o skandalicznej panamie na Kaszubach.

Aczkolwiek posiadaliśmy od dawna wiadomości o wyroku i szczegółowe sprawozdanie z rozprawy, która ujawniła ponadto jeszcze bardzo wiele innych niezwykle drastycznych momentów — wstrzymaliśmy się z ich ogłoszeniem. Jednakże wobec niesłychanego tonu prasy „narodowej” i cynicznych insynuacji pod adresem naszego obozu, uznaliśmy za stosowne przerwać milczenie i zacząć orientować opinię publiczną o poziomie moralnym naszych panów „narodowców”.

Król Borys honorowym maszynistą

Maszyniści jugosłowiańscy na wojnym zebraniu związkowym, mianował króla bułgarskiego Borisa honorowym swym członkiem za umiejętność prowadzenia lokomotywy.

Na froncie gospodarczym

Zadania kapitałów w PKO

Należyte rozwiązanie zagadnienia akumulacji kapitałów i ich rozprowadzenia w Polsce, to równocześnie rozwiązanie największych trudności przed którymi stoi nasza gospodarka narodowa. Wśród trzech podstawowych elementów koniecznie w procesie gospodarowania tj. bogactw naturalnych pracy i kapitału, ten ostatni element jest w kraju najsłabiej reprezentowany. Jesteśmy dostatecznie zaopatrzeni w bogactwa naturalne, posiadamy nadmiar rąk do pracy, brak natomiast dostatecznych dla należytej eksploatacji posiadanych dóbr zasobów kapitałowych.

W tym stanie rzeczy właściwe wykorzystanie zasobów kapitałowych stojących do naszej dyspozycji nabiera szczególnej wagi. Pod tym względem popełniane bywają niejednokrotnie poważne błędy. Opracowanie i zastosowanie odpowiadającego naszym warunkom kapitałowym planu użytkowania zasobów kapitałowych nie jest jednak zadaniem łatwym. Wymaga ono w pierwszym rzędzie właściwego sklasyfikowania ważności i kolejności poszczególnych zadań gospodarczych, stworzenia hierarchii celów i uzgodnienia jej z istniejącymi konkretnie możliwościami kapitałowymi.

Ubóstwo kapitałowe naszego kraju wymaga również, ażeby zasoby, którymi dysponujemy wyeksplotowane były w możliwie pełnym stopniu. Nowoczesne środki techniczne w dziedzinie operacji kredytowych przyspieszyć mogą obieg kapitałów i wielokrotnie ich skuteczność. Tutaj jednak nakazana jest dość znaczna ostrożność. Z jednej strony nie należy nigdy zapominać, że jedynym realnym podkładem dla wprowadzanych do obiegu środków kredytowych jest kapitalizacja. Jedynie to może być wprowadzone do obiegu i skonsumowane, co opiera się o realnie wyprodukowaną przez gospodarkę narodową kapitał. Eksperyment na wielką skalę prowadzonej inflacji kredytowej byłby dla naszego gospodarstwa zbyt ryzykownym, jako mogącym podciąć u podstaw proces kapitalizacji.

Zadania PKO w dziedzinie gospodarczej i kapitałowej w świetle powyższych pobieżnych rozważań nabierają wielkiej doniosłości. PKO. zajmuje bowiem wśród polskich instytucji bankowych wyjątkowo miejsce i od tego po jakiej linii rozwija się polityka kapitałowa tej instytucji w dziedzinie operacji czynnych i biernych zależy w wysokim stopniu ogólna linia polityki kapitałowej kraju. PKO. jest dziś bezspornie największym w Polsce zbiornikiem kapitałów, a zarazem największym kredytodawcą. Daje to instytucji tej specjalne prawa ale nakłada również na nią specjalne zobowiązania wobec gospodarstwa narodowego.

Rozwój operacji PKO zdaje się wskazywać, że linia polityki kapitałowej tej instytucji odpowiada panującym w Polsce warunkom i możliwościom. Zarówno po stronie czynnej jak i biernej operacje rok rocznie wzrastają. Ogólna suma bilansowa podnosi się osiągając w roku 1936 — 1.069,3 mil. zł. wobec 1.015,9 mil. zł. w roku 1935.

Ogólna suma wkładów oszczędnościowych obniżyła się nieco w ciągu roku ub. z 679 mil. zł. do 663 mil. zł., jednak równocześnie liczba książeczek oszczędnościowych wzrosła o 397.988 do 2.286.830. Rozszerzenie akcji oszczędnościowej i propaganda oszczędzania stanowią jedno z najważniejszych zadań PKO. Zadanie to trudne wobec spauperyzowanego społeczeństwa, nie obdarzonego specjalnym zmysłem gospodarczym i oszczędności. Bez propagandy idei oszczędzania wśród szerokiego mas, bez budowania oszczędności od podstaw, od drobnych wkładów poszczególnych „ciulaczy”, odkładających po kilka czy kilkanaście złotych miesięcznie, mowy być nie może o stworzeniu większych kapitałów.

Wszędzie w świecie widzimy, iż popularność idei oszczędzania i jej przeniknięcie do szerokiego mas stanowią — obok dobrobytu ogólnego — podstawowy warunek akumulacji kapitałowej.

Analizując bliżej działalność PKO koniecznie jest stwierdzić, że pracuje ona w tej dziedzinie z pełną świadomością swego poslannictwa społeczno-gospodarczego. P. K. O. prowadzi bowiem nieustanną akcję propagandy oszczędności wśród różnych warstw społeczeństwa, a więc młodzieży szkolnej, duchowieństwa, kobiet, służby domowej, urzędników itp. przy pomocy wydawnictw stałych i periodycznych, organizowania wystaw, imprez, za pośrednictwem radia, prasy, szeregu instytucji itp. PKO. stworzyło po za tym specjalnie korzystne warunki dla pewnych kategorii oszczędzających przez wprowadzenie np. specjalnych książeczek premiowanych. Rezultatem tej pracy, jest jak wyżej wskazano znaczny wzrost, liczby oszczędzających, tak że już obecnie co 15 obywatel posiada w Polsce książeczkę PKO na której przeciętna wysokość wkładów wynosi zł. 290. Pewne zmniejszenie się globalnej ilości wkładów w roku ub. jest zjawiskiem przejściowym, spowodowanym zaburzeniami walutowymi zagranicą.

Drugim doniosłym zadaniem PKO w dziedzinie biernych operacji kapitałowych jest rozpowszechnianie w Polsce obrotu czekowego w ogólności, a form obrotu bezgotówkowego w szczególności. Obrót bezgotówkowy był i jest jeszcze nadal w Polsce

stosunkowo słaby w porównaniu z jego rozpowszechnieniem w świecie, zwłaszcza w kraju zachodnio-europejskich. Jest to zjawisko wysoce niepożądane, gdyż właśnie przy naszym ubóstwie kapitałowym, obrót bezgotówkowy, jako przyspieszający cyrkulację kapitałów i umożliwiającą większe wykorzystanie szczyptych zasobów kapitałowych stojących do naszej dyspozycji winien być jak najbardziej rozpowszechniony.

Ogólny obrót czekowy w PKO osiągnął w r. ub. sumę 28.062 mil. zł. z czego na obrót gotówkowy przypada 6.794 mil. zł. a bezgotówkowy 21.268 mil. zł. czyli 76 proc. obrotu czekowego. Obrót czekowy w PKO. wzrósł w roku ub. o 576 mil. zł. Jak dużą rolę odgrywa obrót czekowy w PKO w ogólnych obrotach pieniężnych kraju świadczy, że stanowił on w roku ub. 163,9 proc. naszego obiegu pieniężnego, a sam obrót bezgotówkowy stanowił 124,3 proc. naszego obiegu

pieniężnego. Pocieszającym jest również zjawisko, że obrót bezgotówkowy w PKO. zwiększa stale swój udział w ogólnych obrotach czekowych, utrzymując się w ostatnich dwóch latach na rekordowo wysokim poziomie około 76 proc. Rezultaty osiągnięte w tej dziedzinie zawdzięczać należy szeregowi udogodnień zastosowanych przez instytucję na korzyść klientów, szczególnie w dziedzinie usprawnienia technicznego operacji na kontaktach czekowych.

Przechodząc z kolei do zadań jakie stoją przed PKO., jako największym zbiornikiem kapitałów w Polsce należy na pierwsze miejsce wysunąć pośrednie finansowanie akcji inwestycji publicznych, oraz dążenie do odbudowy rynku kredytu długoterminowego. Zadania te narzucają PKO zarówno charakter instytucji, jak i hierarchia postulatów kapitałowych w Polsce.

Operacje kredytowe czynne innego typu

Herbaty Mozakowskiego — rozkosz smakowita!

Jaki może być wpływ mrozów na plony rolnicze i ogrodnicze

Trwająca już od kilkunastu dni mroźna pogoda śledzą, ze szczególnym niepokojem sfery rolnicze. Zatrważającym jest zwłaszcza ten fakt, że mrozy nie słabną oraz że zapowiadają się one jeszcze na dłuższy okres czasu. Przynajmniej donoszą komunikaty meteorologiczne. Niebezpiecznym jest poza tym i to, że w większości kraju nie ma śniegu. Stąd też w sferach rolniczych nurtuje poważna obawa przede wszystkim o

wet 20-stopniowe nasilenie. Oczywiście, gdy by temperatura spadła poniżej tej granicy i utrzymywała się na tym poziomie przez dłuższy czas — drzewa wymarłyby. Gorzej jednak przedstawia się ta kwestia odnośnie truskawek. W większych plantacjach ogrodników, gdzie trudno o pokrycie ich liśćmi lub nawozem, wystawione one są, podobnie jak oziminy, bezpośrednio na wpływ mro-

o samowystarczalność rolniczą
Angielski minister rolnictwa, Morrison, wniosł do parlamentu projekt ustawy o pomocy rządowej dla hodowli angielskiej. Projekt ten przewiduje podniesienie cła na importowane mięso mrożone, regulację cen rynkowych oraz centralizację uboju przez budowę nowych rzeźni.

Duży spadek zapasów zboża w Stanach Zjednoczonych
Jak wynika z cyfr porównawczych, dotyczących zapasów zboża w Stanach Zjednoczonych Am. Północnej, zapasy te spadły poważnie. W latach 1928 — 1932 wynosiły one przeciętnie: pszenicy — 248.072 buszli, w roku 1937 — 128.000, kukurydzy — 1.389.327 i 810.000, owsa — 638.284 i 484.000.

Prezydent Roosevelt podpisał ustawę o pełnomocnictwach monetarnych
Wasyngton, PAT. Prezydent Roosevelt podpisał ustawę o pełnomocnictwach monetarnych, upoważniającej go w okresie do 30 czerwca 1939 r. do ustalania zawartości złota w jednostce monetarnej i do administrowania funduszem stabilizacyjnym w wysokości 2 mld. dol. Fundusz ten ma służyć dla celów interwencyjnych na rynkach walutowych, dla utrzymania kursu dolara na odpowiednim poziomie.

Dalszy wzrost zapasu złota w Banku Polskim
W drugiej dekadzie stycznia r. b. zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 1,5 miliona zł. do 396,2 miliona zł., a stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 67 tys. zł. do 31,4 miliona złotych.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 49,5 miliona do 707,1 miliona zł. przyczem portfel wekslowy obniżył się o 39,6 miliona do 810,2 miliona zł. Portfel zaliczkowanych biletów skarbowych spadł o 8,1 miliona do 37,2 miliona zł., a stan pożyczek zabezpieczonych zastawami zmniejszył się o 4,4 miliona do 59,7 miliona zł.

Natychmiast płatne zobowiązania zmniejszyły się o 9,4 miliona zł. do 264,3 miliona zł. Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — obniżył się o 29 milionów do 857,4 miliona złotych.

Pokrycie złotem wynosi 35,32 proc., stopa dyskontowa — 5 proc., stopa od pożyczek zastawowych — 6 procent.

Ceny pszenicy na giełdach światowych
Podajemy notowania cen pszenicy z pięciu dni w miesiącu grudnia, a mianowicie z 1, 7, 14, 21 i 28 grudnia 1936 roku, na 11 giełdach światowych, w walucie danych krajów, celem zorientowania czytelników, jak się kształtowały ceny pszenicy w tym czasie.

Na giełdzie w Rotterdamie placono w florenach za 100 kg. 7,47 i pół — 7,55—7,70—7,95—8,22 i pół; w Liverpoolu za 100 lbs szylingi 8,0 i pół — 8,10 i pół — 8,41 i ćwierć — 8,7 i trzy czwarte — 8,2 i pół; Berlinie za 1000 kg. Reichsmarki cena stała 208,0; Hamburgu, Manitoba i Clif, za 100 kg. w dolarach 6,02—5,18—5,30—5,63—5,74; w Kopenhadze, w koronach, za 100 kg.: 19,00—19,75—19,75—20,75—20,75; w Poznaniu w złotych za 100 kg.: 24,25 do 24,50—24,00 do 24,75—24,00 do 24,75, 24,75 do 25,00—24,75 do 25,00. We Wiedniu w szylingach za 100 kg.: 35,25 do 37,00; w Budapeszcie w pengo za 100 kg.: 18,20 do 19,95; w Winnipeg cts za buszle: 111—113 i pięć trzecich — 115 i pięć ósmych — 124 i trzy czwarte — 129 i trzy czwarte; w Buenos Aires za 100 kg. — 10,80—10,84—11,15—11,03—11,37.

Przed uruchomieniem stacji kontrolnej dla jaj, eksportowanych z Gdyni
W porcie gdyni uruchomiona zostanie niebawem stacja kontrolna dla jaj idących na eksport, co podniesie zarówno sam eksport z Polski tego artykułu, jak i wpłynie na jego sprawność. Miejsce się cna będzie w specjalnym dla tego celu budynku, o powierzchni 600 m. kw. Budynek wyposażony jest w krytą rampę kolejową z torem podstawczym. Posiada on biura, podręczne magazyny, hale oraz dwie przedwiatlarze, służące do stancji-rzeczywistej kontroli jaj eksportowych. Ponadto budynek wyposażony jest w instalacje wodociągowe i elektryczne.

jak np. bezpośrednie udzielanie kredytu krótkoterminowego, zwłaszcza handlowego należą do instytucji emisyjnej oraz banków prywatnych. Banki prywatne zmuszone z natury rzeczy, z tytułu nieco odmiennego charakteru ich wkładów do utrzymywania większego pogotowia kasowego, równocześnie angażują się w akcji kredytowej na krótsze terminy. Również i bezpośrednio finansowanie życia gospodarczego nie może wchodzić w zakres pracy PKO., która z jednej strony zmuszona jest dbać o pewność lokat kapitałowych, na które składają się drobne sumy poszczególnych ciulaczy, a z drugiej nie może mieć odpowiedniego aparatu dla dostatecznego kontrolowania pewności poszczególnych lokat przemysłowych, czy handlowych.

Ażeby życie gospodarcze Polski mogło znaleźć się rozwijać koniecznym jest w pierwszym rzędzie przeprowadzenie licznych inwestycji publicznych, jak np. rozbudowa naszej sieci kolejowej, rozbudowa dróg, elektryfikacja kraju, regulacja rzek, podniesienie poziomu motoryzacji, usprawnienie rolnictwa itp. Zadania w tej dziedzinie nie mogą być z powodu braku odpowiednich środków budżetowych w dostatecznym stopniu wykonane bezpośrednio przez państwo, a kapitał prywatny nie kwapi się do nich. W tych warunkach PKO spełnia doniosłą rolę stawiając do dyspozycji państwowych instytucji kredytowych, jak np. Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego znaczne sumy. Na ogólną sumę lokat PKO w papierach wartościowych wynoszącą z końcem r. ub. 703 mil. zł. lokaty w listach zastawnych i obligacjach banków państwowych przeznaczane następnie na akcję inwestycyjną wynosiła przeszło 387 mil. zł.

Drugim doniosłym zadaniem w dziedzinie operacji czynnych PKO jest dążenie do wzmocnienia podstaw kredytu długoterminowego w Polsce. Rozmiar operacji tych charakteryzują lokaty PKO w papierach państwowych, wynoszące z końcem r. ub. przeszło 112 mil. zł. oraz lokaty w listach zastawnych i obligacjach towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich i książeczkach oszczędnościowych, które łącznie wynoszą 35,7 mil. zł. Na tym odcinku dalszego rozszerzenia wymaga akcja odbudowy długoterminowego kredytu hipotecznego, rolniczego i miejskiego. W dziedzinie tej należałoby dążyć do ostatecznego uporządkowania dawnego zadłużenia i zwrócenie całego wybitku w kierunku stworzenia podstaw pod nowy kredyt długoterminowy.

Przedstawiliśmy powyżej pobieżnie te operacje bierne i czynne, które wysuwają się na pierwszy plan w działalności najpoważniejszej instytucji kredytowo-bankowej w Polsce. Dalsza praca winna być kontynuowana w dotychczasowym kierunku, a wówczas PKO. spełni należycie swe zadania gospodarcze i społeczne. Dyskusji podlegałaby jedynie kwestia czy nie należy operacjom kredytowym czynnym PKO nadać większej elastyczności i szerszego zasięgu. To już jednak wkracza poza ramy polityki kredytowej PKO. a zależy od ustalenia ogólnych wytycznych polityki finansowej i kapitałowej przez naczelne państwowe środki dyspozycyjne.

Zaburzenia żołądka i jelit. Specjaliści chorób żołądka oświadczają, że naturalną odę gorzka „Franciszka Józefa” można gościć polecieć jako bardzo skuteczny środek lekowaty.

W przededniu nowych rokowań handlowych
Warszawa, Dnia 31 grudnia 1936 roku wygasły ustalone w dniu 1 października 1936 roku na ostatni kwartał r. ub. kontyngenty towarowe polsko-czeskie. W końcu grudnia delegacja polska złożyła propozycję co do kontyngentów na pierwszy kwartał 1937 r.

Warszawa. Układ kontyngentowy polsko-estoński również wygasł w dniu 31 grudnia 1936 roku. Rokowania w sprawie nowego układu projektowanego początkowo na miesiąc grudzień r. ub., przeprowadzone zostaną prawdopodobnie w mies. styczniu r. b. W związku z tym Biuro Traktatowe złożyło w Ministerstwie Przemysłu i Handlu szczegółowo opracowane postulaty eksportowe polskie.

Warszawa. Również wkrótce rozpocznie się rokowania o układ kontyngentowy między Polską a Lotwą. Obecnie transakcje odbywają się w drodze kompensacyjnej. W przewidywaniu tych rokowań Biuro Traktatowe również opracowało i złożyło w Ministerstwie Przemysłu i Handlu odpowiednio wnioski.

Z sowieckiego gospodarstwa państwowego
Zarządzeniem rady ludowych komisarzy w roku 1936 kolchozicy mieli otrzymać 3 mil. owiec na własność do osobistego użytku, które miały dostarczyć fermy sowchozów oraz kolektywów. Plan ten na przestrzeni trzech pierwszych kwartałów 1936 r. nie został wykonany. Niektóre okręgi donosiły, że wykonano go w 45 proc., inne, że w 56 proc., względnie 65 proc., a tylko na Ukrainie w 80 proc. Na przestrzeni 3 lat, w okresie pierwszej oraz w początkach drugiej piatiletki, inwestowały Sowiety w gospodarstwo państwowe ogółem 150 miliardów rubli, z tego w rolnictwie 34 miliardy. (P. A. A.)

Holandia zniósła kontyngentowanie przywozu masła
Rząd holenderski zniósł kontyngentowanie przywozu masła do Holandii z dniem 31 grudnia 1936 roku. (P. A. A.)

Pomorski Sejmik Wojewódzki w trosce o rozwój ziemi pomorskiej Dalsze szczegóły obrad Sejmiku

W uzupełnieniu wczorajszej pierwszej części sprawozdania z obrad Pomorskiego Sejmiku Wojewódzkiego podajemy dzisiaj garść dalszych najważniejszych momentów. W toku dyskusji nad budżetem na rok 1937/38 poruszono szereg spraw, które niewątpliwie zainteresują społeczeństwo pomorskie.

Apel do byłych stypendystów

Przy omawianiu pozycji stypendystów akademickich ks. pik. Wrycza i dyr. Wachowiak zgłosili wnioski, zmierzające do sklonienia byłych stypendystów, aby zaczęli spłacać moralny dług, jakim są objęci podczas studiów stypendia. Wniosek ks. Wrycza domaga się, aby za pomocą pracy wypłacić na byłych stypendystów w tym kierunku. Stypendiów do tej pory wypłacono w wysokości 200.000 zł. Gdyby stypendyści po ukończeniu studiów i otrzymaniu posad zaczęli spłacać moralny swój dług, ułatwiłoby to i często umożliwiłoby naukę licznej rzeszy młodego pokolenia. Wniosek dyr. Wachowiaka idzie jeszcze dalej, gdyż domaga się, aby Starostwo Krajowe ujawniło członkom Sejmiku nazwiska opornych stypendystów, którzy nie poczuwają się do obowiązku zwrotu pobranego stypendium.

Gdzie pozostaje 1.340 ton węgla na pomoc zimową?

Przy omawianiu prelimitowanych sum na opiekę społeczną dyr. Wachowiak porusza pełną i wysoce aktualną sprawę sprawnego funkcjonowania akcji pomocy zimowej dla bezrobotnych. Podkreśla on, iż od sprawności Komitetu zależy ulżenie doli bezrobotnych w najgorszym okresie. Nie należy — mówi — akcję rozdzierać zcentralizowano. Do końca stycznia Pomorze miało otrzymać 1.600 ton węgla, ofiarowanego przez kopalnię górnośląską. Do tej pory nadeszło tylko 260 ton. Dyr. Wachowiak zgłasza wniosek, aby zaapelować w tej sprawie do Centralnego Komitetu Pomocy Zimowej, aby miejscowego Komitetu nie narażać na zarzut że strony społeczeństwa pomorskiego, że pracuje opieszale.

Dyr. Wachowiak do działu, przewidującym subwencje dla różnych towarzystw i instytucji, zgłasza wniosek, przyjęty jednoznacznie przez Sejmik, aby z sumy 10.000, prelimitowanej na ten cel, 2.000 przeznaczyć Towarzystwu Pomocy Polonii Zagranicznej. Ofiara ta ma być gestem symbolicznym, dowodzącym, że społeczeństwo pomorskie zawsze pamięta o rodakach, przebywających na obczyźnie.

Sprawozdanie z obrad Sejmiku należy uzupełnić także o kilka danych

o zakładach krajowych

W budżecie zakładów krajowych Komisja nie podziela żadnych ważniejszych obniżek.

Stan tych zakładów badały specjalne komisje rewizyjne Wydziału Wojewódzkiego. Na podstawie tych badań stwierdzono, że na najwyższym poziomie stoi Zakład Psychiatryczny w Kołobrzegu, prowadzony przez dyr. Kryżana, któremu referent generalny p. Mazur wyraził publiczne uznanie. Dalej króczy na drugim miejscu Zakład Opieki Społecznej w Wejherowie, na trzecim Zakłady w Chojnicach, a na ostatnim w Świeciu. Z majątków rolnych pierwszeństwo miejsce zajmuje folwark w Wejherowie, drugie w Świeciu, trzecie w Kołobrzegu, a ostatnie w Chojnicach.

Budżet dodatkowy Wojewódzkiego Związku Komunalnego przyjęto z poprawką Jana Kamińskiego, proponującą wyasygnowanie kwoty zł. 6.500 na pomoc dla powiatów, dotkniętych klęską huraganu.

Jednym z dalszych punktów obrad było uchwalenie przez Sejmik emisji 5% Pożyczki Konwertycyjnej Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego na sumę 738.000 zł. w celu ostatecznego uregulowania rozrachunków między Polską a Niemcami. Dług ten, ciążący na Pomorzu, ustalony został na 6 milionów marek i ma być przekazywany w niemieckich publicznych pożyczkach niemieckich. Do nabycia tych papierów niemieckich ma służyć uchwalona przez Sejmik pożyczka konwersyjna.

Dalej załatwiono szereg wniosków Pomorskiego Wydziału Wojewódzkiego w sprawie dróg. M. in. uchwalono zaliczyć odcinek drogi Chełmża—Młoczek, który będzie stanowił najbliższe połączenie między Toruniem a Grudziądem, do kategorii dróg wojewódzkich. Odcinek ten stanowi fragment ogólnej arterii komunikacyjnej z Warszawy na Toruń—Gdynię przez Grudziądz i posiada charakter drogi wchłonnej daleko-

bieżnej. Uchwalono również do tej samej kategorii zaliczyć odcinek drogi Toruń—Ciechocinek, który po wybudowaniu stanowiłby najlepsze połączenie Torunia z Niebieszową i Włocławkiem przez Ciechocinek i stanowiłby część dalekobieżnej arterii komunikacyjnej Gdynia—Grudziądz—Toruń—Włocławek—Warszawa.

Ze względu na to, że

budowa nowych dalekobieżnych szlaków oraz mostów na Pomorzu

ze specjalnym uwzględnieniem Gdyni wymaga poważniejszych wkładów pieniężnych, Starostwo Krajowe wystąpiło do Sejmiku z wnioskiem o upoważnienie do zaciągnięcia dalszej długoterminowej pożyczki we Funduszu Pracy w wysokości jednego miliona złotych. W projekcie budowy nowych dróg i mostów przewidziany jest także most przez Wisłę między Chełmem i Świeciem. Przy tej sposobności stwierdzono, że do tej pory Starostwo Krajowe zaciągnęło pożyczek z Funduszu Pracy na budowę dróg wojewódzkich i na melioracje w wysokości 1.382.000. Sejmik wniosek uchwalił.

Do przedłożonego budżetu na rok przyszły wprowadził Sejmik pewne zmiany, mianowicie w wydatkach nadzwyczajnych otwarto nowy dział na

cele popierania rolnictwa i melioracje

W tym dziale prelimituje się dodatkowo kredyty na budowę wału wiślanego wzdłuż Wdy w Świeciu;

budowę wału wiślanego Podmiejskiej Niziny Chełmińskiej;

regulację Strugi Toruńskiej w powiecie wąbrzeskim;

regulację rzeki Chociny w powiecie chojnickim;

regulację rzeki Drwęcy od Białej Góry do Bratiana w pow. lubawskim;

regulację rzeki Wdy od miejscowości Młynki do Żymnych Zdrój w powiecie s-arogardzkim;

podwyższenie wału pod Opaleniem; obwałowanie Wisły i Osy w powiecie grudziądzkim;

regulację rzeki Górnej Działdówki.

Na te cele przeznaczono razem 372.000 zł. Wreszcie Sejmik uchwalił

kilka nagłych wniosków

m. in. w sprawie przywrócenia Sądu Apelacyjnego i Kuratorium Okręgu Szkolnego na Pomorzu, w sprawie rozszerzenia granic Województwa Pomorskiego, w związku z koniecznością zaspokojenia potrzeb gospodarczych Pomorza, które wymagają rozszerzenia jego podstaw finansowych.

Kultura, sztuka i nauka

W szeroko zakrojonym programie prac Wojewódzkiego Związku Komunalnego uwzględniona jest również dziedzina kultury, sztuki i nauki. Związek przychodzi z pomocą finansową przede wszystkim takim instytucjom kulturalnym, którym utrzymanie jest obowiązkiem społecznym mimo trudnych warunków gospodarczych. Na towarzystwa naukowe i kulturalne, na cele wydawnicze wydano w roku 1935/36 około 17.000 zł. subwencji. Teatrowi Ziemi Pomorskiej w Toruniu wyznaczono subwencje w kwocie 10.000 zł. W nowym budżecie dotację dla Teatru Ziemi Pomorskiej zmieniono na „dotację na wyjazdy Teatru Ziemi Pomorskiej”. Referent budżetu p. Mazur zauważył, jakkolwiek teatr ten przybrał nazwę Teatru Ziemi Pomorskiej, to najmniej po Pomorzu objeżdżał i z tego powodu dotacja tej samej wysokości w przyszłym roku ma służyć jedynie na wyjazdy do rozliczenia się.

W dziedzinie pomocy na cele kulturalne uchwalono również nagły wniosek o przeznaczeniu 5.000 zł na wydawnictwo literackich dzieł regionalnych, z czego 2.000 zł. dla Teki Pomorskiej. Referent wniosku p. Bolduan podkreślił, że daje się odczuwać dotkliwy brak specjalnej biblioteki dzieł pisarzy pomorskich, do której wydania powinno się przystąpić w jaknajbliższym czasie.

Obrady Sejmiku Wojewódzkiego jak już podkreślaliśmy, toczyły się w duchu zrozumienia szerokiej potrzeby ziemi pomorskiej, w duchu zgodnej harmonii, czego najlepszym dowodem czas, w jakim zdołano uprawiać się z obfitym porządkiem obrad.

ZAKŁADY OGRODNICZE C. ULRICH zawiadamiają, że wyszedł z druku

cennik nasion na rok 1937

i polecają wszelkie nasiona świeżego zbioru wyborowej jakości.

Centrala — WARSZAWA, Ceglana 11, tel. 568-60.

Filie: Moniuszki 11, tel. 609-28, 2-ga Hala Mirowska, tel. 609-33.

100-lecie Koła Filomatów w Chojnicach Podniosła uroczystość — Odświeżenie tablicy pamiątkowej

Ostoja polskości na Pomorzu i na strazy katolicyzmu była zawsze i jest nadal jedna z najstarszych szkół średnich tej ziemi, gimnazjum państwowe w Chojnicach. Założone przez ojców Jezuitów w 1623 r., zbudowane z polskich funduszy, przez polskie ręce postawione. Uczniami tego zakładu byli Polacy, synowie naszych przodków. A gdy pierwszy rozbiór Polski oderwał Pomorze od Macierzy, gdy klasy gimnazjum zapelniały się zaczęły uczniami - Niemcami, gdy język polski przestał rozbrzmiewać w Zakładzie, zamarło serce polskie.

Dowodem tego było założenie w r. 1837 przy gimnazjum Koła Filomatów Polskich, które przyjęło za zadanie krzewić wśród nielicznych jeszcze gimnazjalistów-Polaków ducha polskiego, literaturę polską, język i śpiew ojczysty.

Założycielami koła był nie kto inny, jak poeta kaszubski Florian Cejnowa. Wkrótce Koło wydało swój plan. Członkowie jego zahartowali się w wierze ojców, kształcili się na godnych swej Ojczyzny synów.

Dali tego dowód w 1863 r. kiedy to Polska poderwała się do zbrojnego powstania. Liczni filomaci chojniccy opuścili dom rodzinny, szkołę, poświęcili naukę, zdrowie i życie, przydzielając na teren zaboru rosyjskiego, aby stanąć do walki o wolność Ojczyzny. Było ich dużo, lecz znane są nazwiska tylko sześciu filomatów chojniczkich.

I w dalszych latach Koło Filomatów by-

ło ośrodkiem kształcącej się młodzieży polskiej. Wiele przecierpień, ale wierzyli i wiara ich krzewiła się w duszach młodszych. Polska zmartwychwstała. Zmartwychwstała z krwi tych, którzy wierzyli i walczyli. Częstkę tego dali filomaci chojniccy i ci, którym nie było danem, ujrzeć Polskę Niepodległą, i ci, którzy słodysz Niepodległości zaznali.

Aula gimnazjum chojnickiego była w ub. niedzielę świądkim podniosłej uroczystości na upamiętnienie 100-jej rocznicy istnienia Koła Filomatów i ku czci poległych 1863 r. bohaterów, filomatów. Na uroczystość przybyli przedstawiciele wszystkich władz, urzędów, instytucji, organizacji i społeczeństwa ze starostą Lipskim na czele. Zaszczylił ją też obecnością pan kurator Okręgu Szkolnego Pomorsko-Poznańskiego. Na jednej ze ścian auli zastona pokrywa tablicę pamiątkową, przystrojoną barwami narodowymi, zielenią i sztandarami.

Wśród głębokiej ciszy zabrał głos p. dyrektor gimnazjum Gierczyński, witając przybyłych pp. przedstawicieli władz, organizacji i społeczeństwa. W wzruszających słowach opisał dzieje Gimnazjum, historię 100-lecia Koła Filomatów w Chojnicach.

Koło Filomatów i uczcił pamięć bohaterów, którzy z tego Zakładu wyszli. Im to na wieczną pamiątkę ufundowano i do ściany auli wmurowano tablicę, którą odświeżenie się ma podczas uroczystości.

Następnie wzmocniona orkiestra gimnazjalna pod batutą p. prof. Wagnera wykonała po mistrzowsku Polonez a-dur Chopina, po czym prezes Koła Filomatów w Chojnicach, p. prof. Błaszczycy wygłosił odczyt charakteryzujący znaczenie uroczystości. Nazwiska znanych bohaterów - filomatów z 1863 r. brzmią: 1) **Bonin Franciszek**, ur. 1843 r. w Borsku, 2) **Borne Andrzej**, ur. 1836 r. w Pruszcze Pom., 3) **Lipiński Korneli**, ur. 1844 r. w pow. starogardzkim, 4) **Muchowski Antoni**, ur. 1842 r. w kościerskim, 5) **Przytarski Ignacy**, ur. 1844 r. w Jani i 6) **Rogalla Ignacy**, ur. 1842 r. w Przytarni.

Ich to nazwiska uwieczniono na tablicy pamiątkowej. Kończąc, mówca wspominał o „Dniu Polaka kaźniacą”, porównując nas z ich rodakami na obczyźnie z filomatami b. ziem zaborczych.

Nadszedł uroczysty moment odświeżenia tablicy, którego dokonał p. Kurator Szkolny, poprzedziwszy ją przemówieniem. Obecni w sali podnieśli się z miejsc wzruszeni. Opada czerwona zastona i ukazuje się tablica marmurowa, gustownie wykonana, wmurowana w ścianie auli. Nastąpiło jednominutowe milczenie na cześć bohaterów filomatów.

W dalszym przemówieniu p. Kurator zanalizował ideę filomatów, których hasło Ojczyzna, Nauka, Cnota. Na zakończenie wniósł orkiestrę na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, Pana Prezydenta prof. Mościckiego i Pana Marszałka Śmigłego-Rydza, który podjęła cała sala, intonując następnie „Jeszcze Polska nie zginęła”.

Z kolei przedstawiciele organizacji gimnazjalnych złożyli przed swym sztandarem hołd bohaterskim filomatom i przyrzeczenie iść ich śladami. Akt ten podniosły zakończył się zawieszeniem pod tablicą wieńca o barwach narodowych.

W dalszej części uroczystości wykonał gimnazjalny chór męski pod dykcją p. prof. Wagnera „Gaude Mater” a następnie jeden z uczniów deklamował „Cieniom Poległych”. Kilka pieśni i utworów orkiestrowych zakończyło tę, tak podniosłą, historyczną uroczystość.

Wieczorem Koło Rodzicielskie przy Gimnazjum męskim urządziło zabawę dla uczniów, rodziców ich i gości w auli Szkoły Powszechnej. Zabawa udała się w całej pełni, publiczność dopisała. Wziął w niej także udział p. Kurator, który zetknięwszy się z uczniami, rodzicami i nauczycielstwem zaskarbił sobie szczerą sympatię wszystkich.

Wysokie odznaczenie Jana Klepury

Zdjęcie nasze przedstawia moment dekoracji mistrza Gwiazdą Polarną.

Każdy, kto ma pracę i zarabia, powinien pomóc bezrobotnym.
Konto PKO Nr. 70.200
Pomoc Zimowa

J. LITRZYCOWA

NIEBEZPIECZNA GODZINA²⁴

Powieść nagrodzona na konkursie literackim

Gdy Stasia skończyła siedem lat powierzono jej funkcję wożenia windą gości do klubu i na dancino, na trzecie piętro. Zajęcie to wykonywała do godziny dziewiętej wieczorem; o tej porze przychodził specjalnie do tego zaangażowany mały boy w czerwonej liberji, który pozostawał już przez całą noc. Stasia zazdrościła mu tego z całej duszy. Też było dopiero przyjemne zajęcie! Wybiegało się z izby na dźwięk ciekłego, ostrego dzwonka i szybko wskakiwało się na trzy schodki, prowadzące na schody. Właściwie powinna siedzieć ciągle w sieni, stała tam nawet specjalnie na ten cel przeznaczona ławeczka — ale ona pełniła te funkcje niejako nieoficjalnie, a przytem popołudniu był zazwyczaj dość słaby ruch. Stasia mówiła każdemu uprzejmie dzieńdobry, otwierała drzwi windy i przepuszczała swoich pasażerów. Potem zasuwała drzwi, naciskała odpowiedni guzik, a potem, aż do chwili, gdy winda stawała na żądanym piętrze, nie miała już nic do roboty i mogła swobodnie przypatrywać się swym pasażerom:

Wszystkie te młode, śliczne panie i elegancy, gładko uczesani panowie budzili w niej podziw i uwielbienie, graniczące niemal z miłością. Panie, zwłaszcza te młode, smukłe, zawsze roześmiane, miały wszystkie zachwycające twarze o różowej, gładkiej cerze, przypominającej porcelanową buzię aniołka, który wisiał nad jej łóżkiem. W uszach i na szyi nosiły powabne świecidełka, a ich kolorowe, trzepoczące wesoło suknie i spódniczki odsłaniały urocze, błyszczące w jedwabiu pończochy nóżki i prześliczne pantofelki. Minuta pobytu tych czarujących, ozdobyń istot w ciasnym pudle windy wystarczała, by napelnili je radosnym gwarem i szebiotem, oraz rozkosznym, lekkim zapachem, który po ich wyjściu, długo jeszcze z uśmiechem, pełnym rozmarzenia wdychała młoda windziarka. Towarzyszący tym panom panowie byli od nich niemniej zachwycający. Niekiedy przyjeżdżali w lśniących, śmigłych samochodach, które budziły entuzjazm boya, Tomasza, a czasami, wieczorem, ubrani byli w błyszczące czarno-białe stroje, w których wyglądali, jak niezwykle, wspaniałe ptaki. Panie, które z nimi wtedy przychodziły, nosiły kosztowne futra, które rozchyłaly się w windzie, odsłaniając bogate, wieczorowe suknie, oraz białe plecy i ramiona. Świeciły wtedy mocniej od brylantów w uszach i na palcach, i pachniały mocniej, a oczy towarzyszących im panów lśniły także ognistiej.

Mała Stasia, niestety, rzadko miała okazję oglądać te cuda bowiem frekwencja tych wspaniałych gości zaczynała się bardzo późno w nocy, kiedy jej nie wolno już było pozostawać w sieni. Ale niekiedy, gdy matka i Józef spali głęboko, wspinała się cichutko na wysokie okno, rozsuwała delikatnie listki wyblakłych, różowych pelargonij, i przywarłszy całą twarzą do malej szybki, wyglądała z ciemnej izby na oświetlone schody. Lećlutkiem pukaniem dawała znać o swej obecności małemu Tomaszowi, który uśmiechał się do niej, a od czasu do czasu z dumną miną pokazywał jej lśniącą monetę, otrzymaną, jako napiwek, od jakiegoś hojnego gościa. Nazajutrz rano dzielili się swymi spostrzeżeniami i obserwacjami. Mieli wśród bywalców dancingu swoich ulubionych gości i takich, których nie lubili i z których się wyśmiewali. Podobała im się śliczna, smukła pani o brązowych, falujących włosach i wysoki młody

pan, który przychodził niemal co noc w czarnym płaszczu z pelerynką i wysokim cylindrze. Był zawsze lekko uśmiechnięty i miał taki dziwny, chwiejny krok, jakby był stale troszeczkę pijany.

— Jakie to dziwne — rzekła raz o nim do Tomaszka mała Stasia. — On i Józef, to przecież dwaj mężczyźni; właściwie niby to samo, a wyglądają zupełnie inaczej, jakgdyby byli z dwóch różnych gatunków!

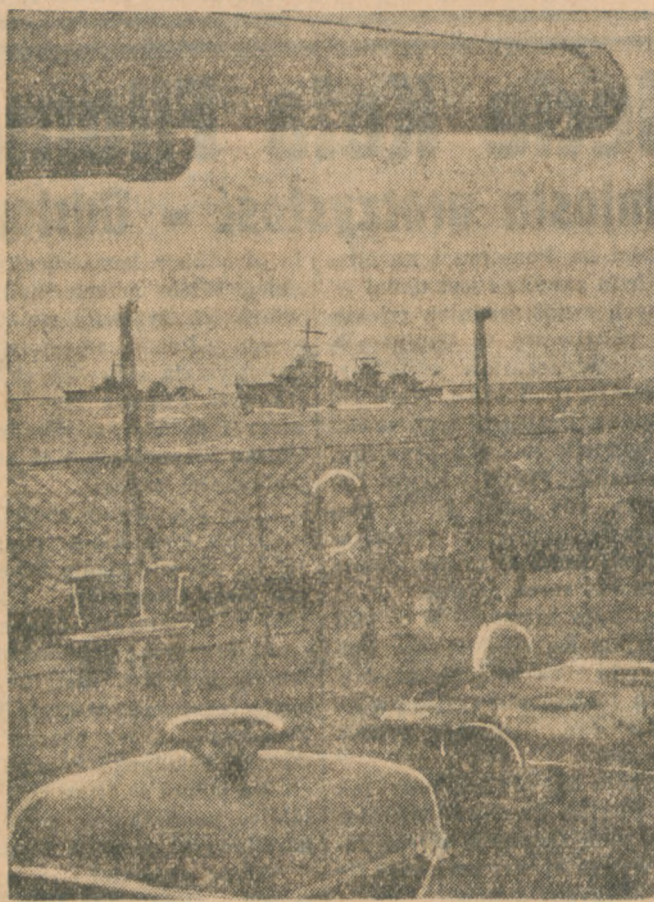
— Głupiaś! — odparł dziesięcioletni Tomaszek. — Ten pan, to jest pan, a Józef, to poprostu... tylko człowiek!

Wtedy Stella przypomniała sobie, że jej ojciec był także prawdziwym panem i zrobiło jej się bardzo przyjemnie.

Zadowolona była, że jej ojcem nie był Józef, choć nie rozumiała dobrze dlaczego nie była córką tego człowieka, który mieszkał z nim w izbie, spał w łóżku jej matki i do którego ona mówiła tatkę, tylko w myślach swych i w rozmowach z Tomaszkiem nazywając go Józefem. Nie mogła się dobrze zorientować, jak to właściwie było z tym jej ojcem, którego nie widziała nigdy, który nie był ojcem jej siostry, ani mężem jej matki, ale ponieważ matka twierdziła, że to był „prawdziwy pan“ zaczęła wyobrażać go sobie, jako pana z windy w płaszczu z pelerynką, chodzącego tak wdzięcznym, chwiejnym krokiem.

— Wiesz — mówiła z dumą do Tomaszka — taki był mój ojciec!

Manewry floty francuskiej

Reprodukcja oryginalnego zdjęcia, przedstawiającego jeden z manewrów floty francuskiej.

I dziwiła się po cichu, dlaczego w takim razie matka jej nie jest ani trochę podobna do tych czarujących, delikatnych panów, napelniających windę uroczym gwarem i zapachem.

To co w nich podziwiała najczęściej, to nie były ich piękne suknie, ani kosztowności, jakie nosiły w uszach i na palcach, ani nawet nie ten rozkoszny, lekki zapach perfum, unoszący się wokół nich lecz przede wszystkim gładkość ich twarzy delikatność głosu, czar błyszczących włosów i lekkość ruchów. Zdawało jej się, że to są rzeczy, których w żaden sposób nie można nabyć, jakieś szlachetne cechy, przyrodzone tym istotom z jakiejś innej, lepszej sfery, odróżniające kobiety od „pana“ i „człowieka“ od „pana“. Wyobrażała sobie naprzykład swojego brata Antka, we fraku, lub Manię w balowej, złotej sukni. Ach, zawsze zostałyby im czerwone, grube ręce, szelmowski lub tępy wyraz oczu i ociężałość kroku. Nie, tego nie można się było pozbyć, ani zmienić.

— Ale ja — myślała Stasia — ja przecież będę inna!

I całymi dniami pilnie, wytrwale z bałwochwalczym podziwem i jakąś głuchą zaciętością obserwowała te czarujące istoty jeżdżące windą na popołudniowy, lub wieczorny dancino do „Cameo“, usiłując podpatrzeć i wykraść im tajemnicę ich wdzięku.

Szersze pole do tych obserwacji odsłoniło się przed nią, gdy, skończywszy lat 14, została pomocnicą garderobianą w Cameo. Miała wtedy często okazję przysłuchiwać się rozmowom tych prześlicznych, pachnących dam, oglądać je przyczesujące włosy przed wielkim lustrem w hallu, trzymać w rękach ich pachnące, miękkie futra i okrycia. Widziała, jak ukończony poprawianie przed lustrem włosów i upudrowanie nosków, wsuwały rękę pod ramię młodych ludzi, czekających na nie we drzwiach sali, i ten swobodny, intymny ruch wydawał jej się tak uroczym, że serce jej ścisnęło się bólem i zachwytem.

— Ach, jak to musi być przyjemnie wziąć pod rękę takiego eleganckiego, pięknego pana i pozwolić mu wprowadzić się na roztańczoną salę! — myślała rozmarzona mała garderobiana. — I jeszcze do tego mieć na sobie taką śliczną suknię i srebrzyste pantofelki na nogach i pachnąć, jak kwiat!

Ale wszystkie te panie i wszyscy panowie, bywający w Cameo zachowywali się tak, jakby wcale nie zdawali sobie sprawy ze zbytków i rozkoszy, jakie ich otaczały. Panie gniotły, a niekiedy i rozdzierały beztrudno swoje kosztowne suknie panowie zamawiali w bufecie najdroższe potrawy, nie patrząc nawet na to, co im podawano; rozlewali drogie wina, wychodząc z dancingu zarzucali niedbale na ramiona swe kosztowne futra, a kobiety zamykały kurz z podłogi falbanami i trenami brokatowych tualet. Ta czarująca nonszalancja w niedocenianiu i korzystaniu z przywilejów, jakimi obdarzył ich los najwięcej olśniewała Stasię i rychło doszła do wniosku, że to jest właśnie istotą prawdziwej wytworności. Nie widzieć przepychu dancingowej sali, nie czuć smaku najwykwintniejszych potraw nie dostrzegać uroku i elegancji wyrażonych danserów. Próbowala się w tem ćwiczyć, ale to była największa sztuka, najcięższa trudność do pokonania: zwalczanie zachwyty w olśnionych czternastoletnich oczach!

(Dalszy ciąg nastąpi).

ZDZISŁAW KARR-JAWORSKI

Nieszczęśliwa miłość

NOWELA.

3)

(Dokończenie).

Znajoma terkotała jak młynek.

Horski zbladł. Zrozumiał teraz dlaczego do tej pory nie otrzymał żadnej odpowiedzi. Tego samego wieczora wrócił do Polski. Po raz pierwszy w życiu, gdy był już u siebie spojrzął w lustro. Na skroniach widniały siwe włosy. Tu i tam głębokie bruzdy znaczyły jego pracowitych czterdzieści lat życia. Między Lili a Horskim było piętnaście lat różnicy.

Chodził zdenerwowany po pokoju tam i z powrotem, jak dziki zwierzę w klatce. Coś się w nim burzyło. Czuł całą fabrykę w piersi, a w uszach słyszał świst wszystkich syren fabrycznych.

— To było beznadziejne, beznadziejne...

Schwył się za głowę. Siadł przy biurku i zadumał się głęboko.

Nerwy uspakajały się w nim powoli, wreszcie wszystko ucichło, tak jak w fabryce — gdy zatrzymają motory.

— Trzeba zrezygnować z tego nieosiągalnego szczęścia, póki jeszcze czas, póki nie zapozna, póki trucizna miłości nie wzar-

ła się jeszcze w serce moje zbyt głęboko.

Wyciągnął z bloku arkusz papieru, u-maczał pióro i zaczął pisać twarde, zdecydowane słowa:

J.W. Państwo S.

Proszę mi wybaczyć nietakt z mojej strony. Proszę zapomnieć o tym co zaszło między mną a panną Lili. Życzę jej dużo, dużo szczęścia.

Z poważaniem

Horski.

Identyczny list załączył dla swej ukochanej.

Wiadomość ta stała się gromem zarówno dla rodziców jak i dla panny. Nikt nie rozumiał co się stało Horskiemu, że tak nagle zmienił zdanie.

Fatalny przypadek, jaki postawił na ich drodze w Berlinie znajomą z Polski, miłującą natury obojga, przewrażliwiona godność osobista, wszystko to sprawiło, że kochając się nad życie, nie odzywali się do

siebie więcej.

Minęło wiele, wiele lat.

Horski zestarzał się, zgorzkniał, stał się nerwowy i nieprzystępny. Lili została starą panną.

Szczęście ich zrujnowała ambicja, upór, tak zwane konwenanse, i to „co wypada, a co nie wypada“.

Lili była już dawno inżynierem. Nigdy jednak nie powierzono jej jakiegóż poważniejszej roboty. Była kobietą. Zarówno niefortunnie wybrany zawód jak i wiecznie krwawiąca rana serca, uczyniły z niej istotę podobną z usposobienia Horskiemu.

W obojgu rodzila się w miarę wieku nienawiść do siebie, do świata, do ludzi.

Nikt nie interweniował w ich imieniu, bo nikt nie wiedział o dramacie, jaki rozegrał się w ich sercach. Szczęście ich zniszczyła małomówność i takt. Innymi słowy — niepospolite zalety pchnęły ich ku sobie, i te same zalety rozdzieliły na zawsze. Tak

chciało dzikie, czasem bezsensowne przeznaczenie.

Pewnego dnia, do mieszkania pani Lili S. wtargnęła policja, wręczając jej list adresowany na rodziców z dopiskiem:

Dla p. Lili!

„Kochałem Cię nad życie, dlaczegoś mi taką krzywdę wyrządziła?“

Przestraszona zwróciła się do komisarza:

— Co się stało?

— Pan Horski się zastrzelił.

— Jezus Maria!

— Sądziłem, że tylko pani może dać nam bliższe wyjaśnienia.

— Jakie wyjaśnienia?

— Co do przyczyn samobójstwa.

— Ależ ja nic z tego listu nie rozumiem.

O jakiej krzywdzie pisze pan Horski? To raczej...

— Co raczej?

— Ja mogłabym mieć żal do niego.

Mimo długich dociekań, nikt się nigdy nie dowiedział o istotnych przyczynach śmierci Horskiego i nieszczęścia Lili. Przyczyną, która pozostała dla świata tajemnicą, było niewinne spotkanie Horskiego w Berlinie ze znajomą z Polski i niefortunny list samobójcy.

KONIEC.

JESTEŚMY JEDNEJ KRWI
ZŁÓŻ GROSZ NA SZKOLNICTWO POLSKIE ZA GRANICĄ

Kultura i sztuka

Zdumiewająca krytyka

„Słowo Pomorskie” z dnia 24 bm. bm. zamieściło artykuł o treści tak zdumiewającej, że człowiek czytając go, przeciera oczy, czy go wzrok nie myli, czy dobrze widzi i rozumie. Mam na myśli artykuł pod tytułem: „O złym wpływie słów niemallo”.

Zastanawiająca jest przedziwna subtelność słuchu sz. autora, który słyszy dźwięk i tam, gdzie go nie ma i naodwrot: nie słyszy dźwięku i tam, gdzie on jest. Autor twierdzi, że wymowa dźwięku i, polegająca na dotyku języka do górnych zębów, jest wstrętą, obcą, w dodatku żydowską naleciałością. Stwierdzając to i nie szczędząc owemu irytującemu go i określił niepoehlebnym, autor radzi, aby Polacy używali „czystego języka polskiego”, a radiostacja toruńska „tutejszej polskiej wymowy”.

Powoli, sz. autorze, czy przekonanie, iż „tutejszość” jest miarą czystości polszczyzny, nie traci już zbytnim partykularyzmem, zaściankowocią? Linia Drwęca—Gopło—Warta nie jest, jak to Sz. pan chce, wschodnią granicą polskości, poza którą pozostaje już tylko wymowa à la Nalewki i Żelazna Brama. Dźwięk i jest dźwiękiem słowiańskim, nie żydowskim, dlatego n. p. wymawia go cała Rosja, nie ma go natomiast w językach germańskich.

Autor, zupełnie zresztą słusznie, podkreśla różnicę w wymowie i, między wschodnią i zachodnią Polską, nie wie tylko nieśwety, że nie wschodnio-polska wymowa, lecz właśnie broniona przez niego jest obcą naleciałością, powstała niewątpliwie pod wpływem niemieczyzny. Czy nie wskazuje na to fakt, że Polska, leżąca na pograniczu światów germańskiego i słowiańskiego, w swej części wschodniej zachowała prawidłową wymowę tego dźwięku, w zachodniej zaś zatraciła go, gdyż wymawia się tu właściwie zamiast i dźwięk bardzo podobny do u. Ponieważ jednak należymy do rodziny narodów słowiańskich, zatem za prawidłową

wą powinniśmy znać właśnie wymowę wschodnio-polską.

Zresztą dla rozstrzygnięcia tej sprawy możemy uznać za miarodajną wymowę tych, którzy z racji swego zawodu muszą dbać o dobrą dykcję, o poprawną czystą wymowę. Mam tu na myśli teatr. Niech się zatem sz. autor przysłucha, że nawet tu na Pomorzu aktorzy wymawiają dźwięk i w sposób przez niego wyszydany. Widocznie zatem wymaga tego dobra dykcja. Myślę, że ten argument wystarczy. Tytuł o-mawianego artykułu „O złym wpływie

słów niemallo” powinien zdaniem autora brzmieć: „O złym wpływie słów niema”. Zdaje się, że użyta przeze mnie pisownia znacznie lepiej oddawałaby sposób wymowy, zalecany przez autora, niż jakieś ii — sposób przez niego krytykowany. Skoro „tutejsza wymowa” ma być miarą prawidłowej polszczyzny, może niedługo doczekamy się w „Słowie Pomorskim” artykułu, polecającego dźwięk r wymawiać w sposób, jaki się słyszy na każdym kroku na Pomorzu i oburzającego się na r drżące, jako na obcą naleciałość.

JERZY MARLICZ.

„Kanada pachnąca żywicą”*)

Zanim jeszcze cała Polska dowiedziała się o Arkadym Fiedlerze, mówiono o nim w Poznaniu, i już pismo miejscowe drukowało jego pierwociny z początku pod względem językowym nieco nieporadne, lecz uderzające w punktu trafnością bystrej obserwacji, a przede wszystkim tchnące dala nieznaną. Wnet „Gazeta Polska” zapewniła sobie jego współpracę, ukazała się książka jedna, druga, a rybacz śpiewających na Ukajali, o zwierzętach z lasu dziewiczego. — i oto Arkady Fiedler zyskał sławę najwyższą, stając się prawie legendą, i prawie symbolem.

Dzisiaj stanowi własność poniekąd publiczną, znany każdemu z nas niemal osobicie: wysoki, chudy włóczęga o nastrożonej czuprynie, wydatnym nosie, przenikliwych oczach. I gdy pisma podały świeże wiadomości, że Arkady Fiedler nagrodę miasta Poznania zamierza wykorzystać dla odbycia nowej wędrowki, tym razem śladem Beniowskiego na Madagaskar, — przyjęliśmy

*) ARKADY FIEDLER: „Kanada pachnąca żywicą”. — Wydawnictwo Rój. Warszawa 1937.

to jako rzecz naturalną i zrozumiałą. Rzecz jasna, musi jechać, nie wolno mu gnuśnieć w normalnych warunkach cywilizowanego człowieka. Nie dla niego ulice miasta, samochody i koleje, cztery ściany domu nocą, kino lub teatr jako rozrywka. Winien to nam i sobie, że grzać mu się wolno tylko przy własnoręcznie rozpalonym ognisku, spożywać pieczeń z własnoręcznie ubitej zwierzyny, polegać na bystrości własnych oczu, na pewności własnej ręki. Jeśli się o co troszczymy, to o to wyłączenie, dokąd po Madagaskar powiedzie szlak Fiedlera, z jaką fauną, jaką florą zaznajomi nas i oswoi.

Na okładce ostatniej książki, ze wspaniałe udanego zdjęcia, sterczą, wylaniają się poprostu niby na fotografii plastycznej imponujących rozmiarów rogi losia. Kanada. Dotychczas jej piewą uprzywilejowanym był J. O. Curwood, potomek księżniczki indyjskiej i angielskiego awanturnika, myśliwy i włóczęga, jeden z najlepszych znawców i odtwórców świata zwierzęcego dalekiej północy, mianowany w uznaniu swoich zasług przez rząd kanadyjski oficjal-

Można ostatecznie pogodzić się z faktem zauraczenia przez znaczną część Polaków dźwięku i, ale wmawiać w tych, którzy zachowali prawidłową wymowę, że mówią źle i narzucać im wymowę zniekształconą, to już zawiele. Wątpię, aby prelegent polskiego radia wysilali się na prawidłowe i specjalnie na odczytach. Wbrew przypuszczeniom autora sądzę, że właśnie w ten sam sposób wymawiają ten dźwięk w życiu codziennym, w mowie potocznej. A chociażby nawet istotnie przocodziło im to z trudnością, to bardzo chwalebna byłaby taka troska o dobrą wymowę.

Tak to sz. autorze „niema” trzeba by wypowiedzieć słów, aby zwałczyły „zwywpływ” pańskiego artykułu. J. S.

nym tej przyrody opiekunem. Mimowoli czytając Fiedlera porównywałem go z tym bezspornym autorytetem. Żadnych sprzeczności; to samo nawet, jak gdyby, chociaż świszące, bardziej współczesne ujęcie. A gdy się zważy, że Curwood spędził w Kanadzie cały prawie swój czterdziesto paroletni żywot, że wyrósł na fermie zagubionej w puszczy, że rok rocznie niemal waleśał się po rzekach i jeziorach, szlakiem wielkich borów docierając aż do Gór Skalistych, aż do nagich, mroźnych pustaci Alaski, — trzeba przyznać, że polski podróżnik, którego wyprawa trwała jedną jesienią, — doskonale przeniknął ducha północnego kraju.

Z Gdyni do Ameryki na „Pułaskim” — ciężka, niemiła z racji burz i chłodu — przeprawa, więc by nam lepiej uzmysłowić, u-naocznić, że dawnymi czasy znacznie jeszcze gorzej bywało, i serwa Fiedler aż do dziesiątego wieku i Norwega Laifa Eriksona. Stosując nadal tę samą modłę oglądania się wstecz, podmalowywania historii kraju tłem barwnej przeszłości — zaznajamia nas po tym że wspaniałym Robertem Cavellier Sieur de la Salle, pierwszym w Kanadzie pionierem Francji, wytrwałym, dzielnym, przedsiębiorczym, którego życie przeciął nóż niewiadomego skrytobójcy. Poznajemy później Indiankę Pokahontas, dziewczynkę, dziecko prawie, która z miłości do białego człowieka zdradziła własny kraj, a z kolei zdradzona przez kochanka młoda, smutna i piękna umarła na suchoty w Londynie.

Lecz rdzeń książki, jej treść właściwą stanowi wędrowka czołmem przez system rzek i jezior, we dwójkę najpierw z kolonistą polskim Bronisławem, dalej w towarzystwie dwóch Indian jeszcze, Johna i Lisa ma. Ach, jak ten Lis umie walczyć i łowić jak ze zwiniętego w kształt wielkiej trąby płata kory brzozywej dobywa dźwięków u-rocznych, zdolnych targnąć puszcza. W głębiej, udojej kochanie, szalanie tęsknoty miłosnej zwierzę, by oszukanego olbrzyma w wieńcu rosochów na dumnej głowie, znęcić blisko, na dogodny strzał.

Arkady Fiedler nie strzela zresztą, mając sumienie łowieckie obciążone innym, niedawnym, zbytecznym i okrutnym strzałem, który dwa młode niedźwiadki pozbawił matczynej opieki. Jedyny to grzybi Niemcy we współżyciu jego z przyrodą. Przyroda także bywa zresztą okrutna, koszmarnym po prostu okrucieństwem, jak tego dowodzi przygoda nad jeziorem Śmiałego Szczupaka. Kto wie czy nie największą plastykę opisu rozwinął autor tutaj właśnie, w każdym razie na długo zostaje w pamięci ten przestwór wodny rojący się, kłębiący się od drapieżnych, zuchwałych ryb.

Są jeszcze bobry i sójki błękitne, jest pies huski, wierny choć parodniowy zaledwie przyjaciel, i tępy jeżozwierz, i lis pogromca myszy. No i jest skunks, zwany śmierdziem, z którym spokój nasuwa pewne wątpliwości. Bo, że napadnięty zwierzę ten broni się umiejętnie i skutecznie oblewając napaśnika strumieniem cuchnącej cieczy, to rzecz wiadomo, ale żeby sam atakował pływając rzeką ludzi, strzelając do nich z brzozy, to zakrawa na anegdotę myśliwską, nie pozbawioną zresztą swolowego humoru.

Z elementów humoru więc, trafnej, bystrej obserwacji podanej językiem pięknym, lekkim, niewymuszonym składa się kanadyjska opowieść okraszona nie byle jaką szatą zewnętrzną. Liczne, wspaniałe tworzą zdjęcia pływająca z treścią literacką tworzą całość wyjątkowo udaną.

Czarna Piramida

pióra

Łdzisława Karł-Jaworskiego

Wstrząsająca opowieść z życia tułaczy za chlebem
Odwrotna strona medalu polskiej emigracji
Pieśń miłości i nieopisanej tęsknoty za krajem

To: —

Już wkrótce na łamach naszego wydawnictwa

NA TORUŃSKIEJ FALI

O poezjach Ignacego Danielewskiego

W cyklu pt. „Poznajmy pisarzy pomorskich”, wygłosił p. Andrzej Bukowski pogadankę o Ignacym Danielewskim i jego poezji o powstaniu styczniowym.

Danielewski, którego dziennikarska działalność tak wybitnie zaważyła na rozwoju życia kulturalnego na Pomorzu w drugiej połowie ub. stulecia, zbyt mało jest znany dzisiejszemu pokoleniu. Pisywał nie tylko znakomite artykuły w „Nadwiślaninie”, „Gazecie Toruńskiej” i „Przyjacielu Ludu” ale także wiersze.

Kiedy jako 26-letni młodzieniec przybył w r. 1855 z Bydgoszczy, gdzie poprzednio był nauczycielem, do Chelma do redakcji „Nadwiślanina”, mógł zarekomendować się wydanym w Bydgoszczy tomikiem wierszy, pisanych pod wpływem wielkiej literatury romantycznej.

Pracując przez przeszło lat 30 przy biurku redakcyjnym wracał niejednokrotnie do pisania wierszy okolicznościowych. Jeden z nich zdobył sobie niezwykłą popularność i nie stracił jej do dni dzisiejszych: to piosenka „Wisło moja, Wisło stara”.

O powstaniu jej krążyła w Toruniu wersja niesłuszna, którą prelegent prostuje, ustalając, że piosenka ta powstała w 1863 r. w Wistoujściu pod Gdańskiem, gdzie Danielewski odsiadywał roczną kazań więzienną, jako redaktor „Nadwiślanina”. Nastroje przedpowstońowe odbijały się bowiem także na łamach tego pisma, a sądy pruskie nie szczędziły kar jej redaktorom.

W celi więziennej u ujścia Wisły powstała zatem ta opiewająca ją piosenka; zakazywana przez zaborcę, który ścigał śpiewających ją sądem i karą, zyskała niezwykłą popularność w całej Polsce. Dodać należy, że fama toruńska pomawia Danielewskiego także o autorstwo melodii tej piosenki.

Słusznie podkreślił prelegent, że poezję Danielewskiego są tylko drobna częśćka tytułu do trwałej o tym działacza, który przez przeszło lat trzy-

dzieleni był podporą i dźwignią, prowadząc po przeniesieniu się do Torunia „Gazetę Toruńską” — pismo dla inteligencji, a równocześnie dla ludu „Przyjaciela”. Jego prosty, przystępny a zarazem piękny sposób pisania dla najszerszych warstw zjednał mu wdzięczność i miłość ludzi prostych.

Popularny „majster” od Przyjaciela Ludu” wydawał także kalendarze, które miały sławę najlepszych w Polsce, oraz książeczki dla ludu. Dawał w nich wiadomości o kraju, jego historii, zachęcał do pracy i krzepił wiarę w lepszą przyszłość.

Olbrzymi wpływ „majstra”, był solą w oku dla Niemców, którzy trafnie oceniali znaczenie jego pracy, twierdząc, że ona to „opóźniła germanizację Pomorza o lat 50”.

Związała pogadanka p. Bukowskiego o Danielewskim nie mogła oczywiście należycie wypuklić dziennikarskiej i społecznej strony jego działalności; zresztą tematem jej były tylko poezje powstońowe.

Zapewne doczekamy się jeszcze obszerniejszej audycji o Danielewskim jako dziennikarzu. a. r.

Budżet Min. Rolnictwa i Reform Rolnych w komisji budżetowej Sejmu

Tempo pracy, jakie rozwijają nasze Izby Ustawodawcze i ich komisje, utrudnia w wysokim stopniu służbę informacyjną. Nie sposób poprostu podążyć za tokiem prac komisji, tak że sprawozdania z przebiegu obrad muszą ukazywać się często z kilkudniowym nawet opóźnieniem.

rok 1935 był dnem kryzysu gospodarczego

Dowodzą tego stan organizacji rolnictwa, nasilenie uporządkowania produkcji i wzrost prężności mimo wyczerpania finansowego. Następnie min. Poniatowski oświetlił sytuację ekonomiczną rolnictwa. Polska niewzruszenie stoi na stanowisku indywidualnego warsztatu rolnego. Stąd praca ministerstwa idzie w kierunku stwarzania najprzystajniejszych warunków do możliwie najwydatniejszego zużycia energii i myśli człowieka w tej właśnie formie. P. minister wskazał na wzrost produkcji rolniczej, która pozwala na pocieszające wnioski. W latach 1936 całość eksportu wzrosła. Eksport zbożowy nie zmalał, a zwiększył się wywóz hodowlany. Konsumcja wewnętrzna ma również tendencje rozwojowe. W eksporcie mięsa wzrosł wywóz artykułów przerobionych. W r. 1929 wywoziliśmy do 18 krajów, a w r. 1936 już do 45. Rozwija się również eksport drzewny. Jesteśmy w toku dużego, równomiernego i trwałego przyrostu produkcji, niezależnie od koniunktury.

Dyskusję nad budżetem Min. Roln. i Ref. Roln. kontynuowano wczoraj we wtorek. Zabrało głos szereg mówców, poruszając

całokształt polityki rolniczej w Polsce

oraz przebudowy ustroju rolnego. Pos. Karłowicz zauważa, że polityka rolnicza w Polsce szła błędnymi drogami, a skutki tego odczuliśmy podczas kryzysu. P. min. Poniatowski jest pierwszym autorytatywnym ministrem, dlatego mamy prawo spodziewać się od niego jeszcze więcej. W związku z naprawą ustroju rolnego, mówca nie zgadza się z tezą p. ministra, że państwo musi regulować obrót ziemią, albowiem twierdzi, że warunki stwarzają się same i przekreślają wszelkie ustawy, etatyzmy i zbyt dużą ingerencję.

Pos. Debicki podkreśla natomiast z uznaniem, że p. minister stanął mocno na stanowisku indywidualnych warsztatów rolnych. Jest to postawa zasadnicza, z której nam nigdy nie wolno zejść, bowiem nie jest tak czule i nie tak ujemnie nie reaguje na wspólność władania, jak ziemia. Mówca polemizuje z wywodami pos. Kozłowskiego, który szuka rozwiązania w gospodarstwach 17 ha na wzór niemiecki.

Pos. Prystorowa porusza

sprawę uporządkowania rynku mięsnego

a to dlatego, że dobrobyt wsi łączy się ściśle z tym zagadnieniem.

Naprawa rynku mięsnego — mówiła posłanka — zależy w pierwszym rzędzie od uzdrowienia stosunków na rynkach centralnych. Przeszkodą do uzdrowienia tych rynków był

ubój rytualny

Celem ustawy o uboju, jeśli pominiemy moment ochrony zwierząt, było właśnie usunięcie tej przeszkody. Samo zniesienie, czy ograniczenie uboju rytualnego automatycznie nie uzdrowi rynku. Miało ono jedynie umożliwić przeprowadzenie odpowiednich prac reorganizacyjnych. Gdy w r. ub. podejmowałam inicjatywę w sprawie uboju, liczyłam na szybkie przeprowadzenie tych prac. Prace te nie posunęły się naprzód i wskutek tego gospodarze założenia ustawy o uboju nie mają w bliskiej przyszłości widoków realizacji. Wieś jest wyzyskiwana, w handlu panuje chaos, a na targowiskach najprymitywniejsze interesy rolnika nie są chronione.

P. minister rolnictwa przerabiał ustawę o uboju, uwzględnił wszelkie potrzeby religijne żydów, ale ze strony żydów nie spotkał się z równie lojalnym stanowiskiem. Ustawa ta jest w dalszym ciągu zwalczana aż do wyzyskania na ten cel pieniędzy przysyłanych z zagranicy.

Praktyka wykazała, że niestuszny był argument strony żydowskiej, iż ustawa miała na celu walkę gospodarczą z żydami. W ramach przepisów gospodarczych żydzi nadal masowo handlują, sprzedając mięso zarówno dla swych współwyznawców, jak i dla chrześcijan, zarówno koszerne, jak i trefne. Ustawa miała na celu tylko usunięcie anomalii, które na żadnym rynku nie mogą być tolerowane. W praktyce żydzi sabotują ustawę i przepisy wykonawcze.

Projekt rezolucji pos. Prystorowej

Następnie pos. Prystorowa przedstawia następującą rezolucję:

Wobec tego, że dekret Prezydenta z roku 1933 o uregulowaniu obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurlowego mięsem nie ma widoków szybkiego wykonania z powodu braku niektórych jeszcze rozporządzeń wykonawczych pomimo upływu 4 lat od wydania ustawy; wobec tego, że rynek mięsny daje roczny obrót w wysokości 4 miliardów zł. z których zyski

W poniedziałek po dyskusji nad ustawą o lasach komisja budżetowa Sejmu przystąpiła o godz. 17 do budżetu Min. Roln. i Ref. Rolnych.

Sprawozdawca, pos. Kamiński, stwierdził, że

czepie dotąd grupa skartelizowanych jednostek; wobec tego, że dobrobyt Polski, to dobrobyt wsi, która by mogła go osiągnąć przez dobrą organizację zbytu produkcji hodowlanej i wobec tego, że ofensywa obrońców dawnego stanu rzeczy na rynku mięsnym spotyka się z obojętnym biurokratycznym stanowiskiem czynników administracyjnych, nieomal z biernym sabotażem, bo załatwienie każdej rzeczy podlega zwlekaniu i opóźnieniu —

Sejm wzywa Rząd do jak najszybszego zrealizowania dekretu Prezydenta z r. 1933 i do wglądu w realizowanie ustawy o uboju zwierząt gospodarskich oraz nadania tempa pracom na tym odcinku przez tego rodzaju zarządzenia Rządu, które by przerwały stan permanentnej dyskusji i bierności.

Pos. Wróblewski wysunął objętość co do procedury wykonywania parcelacji. Według mówcy widzimy coraz częściej pache-

Ministerstwo Rolnictwa winno stać na pierwszym miejscu w hierarchii państwowej poza wojskiem

tymczasem rzeczywistość jest inna. Chłop ziemi służy, a nie kalkuluje i ten stosunek chłopu do ziemi trzeba respektować i wyciągać z niego należyte wnioski, zwłaszcza w dziedzinie parcelacji. Ziemię trzeba od-

nie zasoby, że rola jest przeznaczona dla rolnika. Mamy wypadki nabywania majątków z licytacji i z wolnej ręki po cenach śmiesznie niskich przez nie-rolników.

Wbrew poglądom ministra Poniańskiego pos. Dudziński uważa, że nowe warsztaty rolne, które powstaną dzięki parcelacji, winny być nie tylko samowystarczalne, ale jeszcze coś nadto produkujące. Na ziemiach zachodnich walczymy o każdy hektar ziemi, gdyż tam polska racja stanu wymaga szybkiej i forsownej parcelacji nie tylko dla upełnowartościowania warsztatów, ale dla względów czysto politycznych, dla względów obrony Państwa. Mówca różni się z poglądami ministra także w kwestii domków drewnianych czy murowanych. Ziemię zachodnie jeśli chodzi o kulturę, cofnęły się i społeczeństwo tamtejsze nigdy się z tym nie pogodzi.

Dalej mówca oświadcza, że aby naprawić strukturę rolną Polski, trzeba by 8 milionów przenieść na inne warsztaty. Dla tego mówca nie godzi się z polityką p. ministra, aby jak najwięcej ludzi pozostało na wsi. W Polsce musi przyjść do nowej wędrówki narodów. Ludność wiejska musi wrześć do miast i miasteczek, musi przejść do handlu, rzemiosła i przemysłu. Nie da się to uczynić inaczej jak przez unarodowienie tych trzech gałęzi gospodarstwa, które niestety nie służą polskiej racji stanu.

Pos. Bakon twierdzi, że wobec roli, jaką w Polsce odgrywa dziś wieś i rolnictwo,

Ratujmy bezrobotnych od zimy i głodu.

Ofiary pieniężne składać należy na Konto PKO Nr. 70.200 Pomoc Zimowa. Ofiary w naturze w miejscowym Komitecie.

Zima i reumatyzm

W czasie zimy, zwłaszcza gdy obok mrozu występuje silny, ostry wiatr, wydarzają się często napady reumatyzmu mięśniowego. Ten rodzaj bólów reumatycznych nie ma nic wspólnego z reumatyzmem chronicznym, organicznym, który polega na zaburzeniach w przemianie materii lub też na zapaleniach stawowych natury zakaźnej.

Bóle reumatyczne występują przy t. zw. zawianiu, przeziębieniu; lokalizują się one przeważnie w okolicy krzyża, w mięśniach szyjowych, w rękach, nogach. Bolesność w takich wypadkach jest duża, utrudnia funkcjonowanie porażonych mięśni, każdy ruch połączone jest z dużym wysiłkiem. Brak oznak zewnętrznych, obrzmień, opuchlizny, zacierwienia — sprawia, iż skargi pacjentów wydają się czasem imaginacyjne.

Tymczasem tak nie jest. Przeziębienie mięśni prowadzi z sobą jakieś wewnętrzne przemiany w białku, w muskulaturze. Uniknąć takich bolesnych i dotkliwych na ogół dolegliwości w czasie zimowym można wystrzegając się zetknięcia z przeciągami, nie wystawiając nieochronionych ciepła odzieży części ciała na kontakt z ostrymi podmuchami wiatru.

Jeśli zaś chodzi o leczenie, jest ono w danych wypadkach proste; należy stosować preparaty salicylowe, salipirynę, aspirynę, poza tym dobrze robią miejscowe okłady ciepłe lub nacieranie miejsc bolesnych mezolamentem, kamforą, spirytusem, lekkimi masaż, feradyzacja. Aczkolwiek mięśniowe bóle reumatyczne nie należą do dolegliwości cięższych, nie należy w zimie ich zaniedbywać, gdyż mogą się one wówczas zadomowić i występować bardzo często.

Ludzie bez bólu

O ilez piękniej byłoby na świecie, gdyby ludzi nie gnębił ból. Nie znać bólu głowy, migreny, ischiasu, Doprawdy, życie byłoby piękniejsze. Są wszakże ludzie, którzy przyjmują cierpienie z rezygnacją i nie próbują nawet pozbyć się go. A jednak jak łatwo dziś można uchronić się od bólu. „Bayer” stworzył Aspirinę, która oswabadza od cierpień. Tysiące tysięcy ludzi zna już jej przeciwbólowe działanie, inni natomiast zupełnie niepotrzebnie pozwalają sobie zatruwać nadal tyle pięknych godzin życia. Dzięki Aspirinie mogliby łatwo stanąć w rzędzie ludzi, nie znających już bólu.

POMOC ZIMOWA

Dwie zimy odmienne

Zima. Śnieg. Narty. Sanki. Ślizgawka. Syta, ciepło odziana, rozbawiona młodość kocha zimę.

Ale kto w zdartych butach, z których palce wyglądają, brnie po śniegu i grudzie, nie wiedząc gdzie skołataną głowę złożyć, kto nie ma czym okryć zmarzniętego ciała, kto z zapadłych z głodu oczodolów patrzy beznadziejnie w szyby wystaw, z którymi piętrzy się upragnione a tak niedostępne dlań ciepłe odzienie, smakowite jado i chleb, — temu zima jest najstraszniejszym, nieublaganym, śmiertelnym wrogiem.

Szklane pokrywy ochronne przed mrozami

W Ameryce aochodzi czasami do znacznej obniżki temperatury. Przed mrozami chronią się gońcy nakrywając sobie głowy szklanymi pokrywkami.

Wyjątek z pamiętników bezrobotnych wydanych staraniem Instytutu Gospodarstwa Społecznego

Po tylu latach pracy nie masz chleba.
Po tylu latach pracy siedzisz w kiepsko ogrzanej chacie.
Po tylu latach pracy nie masz obuwia na nogi.
Po tylu latach pracy chodzisz w lachmanach.
Po tylu latach pracy dziecko bosc, obdarła i nieraz głodne.
Po tylu latach pracy żona ci nad głową gdyra,
że nie ma co jeść.
Po tylu latach pracy nie możesz w nocy zasnąć spokojnie.

Oto siedem przykazań człowieka bezrobotnego, który pracował w pocie czoła w rozmaitych warunkach życia i ma za sobą 10 lat ciężkiej znojlnej pracy, a pięćdziesiąt lat życia.

Nowy senator

Jak się dowiaduje Agencja „Iskra”, mandat senatorski z wyboru lwowskiego wojewódzkiego kolegium wyborczego, wakujący po senatorze ś. p. gen. Bolesławie Popowiczu został przyznany sen. Konstantemu Dzieluskiemu, ziemianinowi zamieszkałemu w Izidorówce, pow. Żurawno.

Opleka lekarska nad najuboższymi

Lekarze ubogich, udzielający pomocy lekarskiej najbardziej potrzebnej ludności w miejskich ośrodkach zdrowia w stolicy, w IV kwartale ub. r. udzielili około 18.000 porad w ośrodkach zdrowia i opieki, oraz około 2.000 w domach u ciężiej chorych. Ponadto pielęgniarki ubogich wykonały w tym okresie około 5.000 zabiegów w ośrodkach i 3.000 w domach u pacjentów. Przeciętnie pod opieką lekarzy i pielęgniarek ubogich pozostawało miesięcznie 3.500 osób.

O izby dla matek i dzieci wiejskich

Opiekę nad potrzebami duchowymi i fizycznymi matki i dziecka wiejskiego sprawuje z powodzeniem Centralna Organizacja Kół Gospodyń Wiejskich. W działalności swej w tym kierunku stara się ta organizacja przede wszystkim o istnienie w każdej wsi specjalnego Ogniska Matki i Dziecka. Ostatnio wysunęła ona żądanie, aby przy budowaniu we wsiach domów ludowych i re-miz strażackich brano pod uwagę pomieszczenie na Ognisko.

Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni — na bezrobotnych

Biuro Naczelnego Wydziału Wykonawczego Ogólnopolskiego Komitetu Pomocy Zimowej komunikuje, że Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni w Polsce wpłaciło następujące kwoty na cele akcji pomocy bezrobotnym: dochód netto z biletów wejścia podczas dodatkowych dni wyścigowych 19, 21. i 22. listopada 1936 r. — 12.838 złotych, zebrane wśród członków Towarzystwa — 520 złotych i ofiara służby stajennej 280 złotych.

Łączne świadczenie Towarzystwa na pomoc zimową bezrobotnym wynosi więc 13.638 złotych.

Komunikacja lotnicza w okresie mrozów

Mimo znacznie zmniejszonego ruchu pasażerów na kolejach i w komunikacji autobusowej z powodu silnych mrozów, na liniach lotniczych frekwencja utrzymuje się na dotychczasowym poziomie. Dzięki ustaleniu się warunków atmosferycznych, samoloty kursują na wszystkich liniach, przewożąc pasażerów z całkowitą regularnością.

Kabiny samolotów są ogrzewane, tak że w czasie podróży pasażerowie zupełnie nie odczuwają mrozów.

Termin targów remontowych

Targi remontowe odbędą się w dniach 3 lutego 1937 o godz. 12 na st. kol. Chojnice i 5 lutego br. o godz. 10 na st. kol. Puck.

Foryszce podaje się do wiadomości zainteresowanych osób.

Przed wielkimi uroczystościami w Chojnicach

Przyjazd Pana Wojewody Pomorskiego, P. Dowódcy O. K. VIII i J. E. ks. Biskupa

Chojnice. Jak już donosiliśmy Chojnice obchodzą w dniu 30 bm. 17 rocznicę wkroczenia Wojsk Polskich i przywrócenia do Macierzy. Dzień ten obchodzony będzie bardzo uroczystie. Na uroczystość przybędą Pan Wojewoda Pomorski Władysław Raczkiewicz, Pan D-ca O. K. 8. gen Thomme i J. E. ks. Biskup chełmiński Okoniewski. W związku z tym świętem Komitet wydał następującą odezwę:

Dzień 31 stycznia budzi corocznie w Chojnicach uczucia rzewnych wspomnień. To dzień, w którym po raz pierwszy na ulicach miasta naszego pojawiły się szare mundury polskiego żołnierza, wkraczającego dumnie i radośnie na prastarą ziemię Ojców Naszych.

To dzień, kiedy serca Polaków zabili radością wyzwolenia i powrotu do matki Ojczyzny!

Ten dzień, to świadectwo czynu Narodu Polskiego.

W nadgranicznym naszym mieście wejście jednostki zbrojnej armii po skiej było hasłem, którego odzew w polskim społeczeństwie był jaknajsiłniejszy!

Dzisiaj w siedemnastą rocznicę możemy dumnie patrzeć na przebyta drogę i wykonaną pracę! Radosny dzień rocznicy uczyniliśmy świętem w naszym mieście i obchodzimy je podniosło i uroczystie!

Tu nad granicą musimy twardo zmanifestować, że ta ziemia jest naszą najdroższą spuścizną, a miłość do niej najwyższą naszą siłą!

Musimy głośno powiedzieć, by usłyszała cała Polska, że na rubieżach nieustępliwie stojmy na straży Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, że trudu nie poskąpimy i do ostatniej kropli krwi bronimy będziemy jej słupów granicznych! Pójdziemy naprzód, nigdy w tył! W dniu, gdy ponawiamy nasze śluby, przyjeżdżają do nas dostojni goście. W uroczystości naszej chcę wziąć udział. Obecnością swoją podkreślić wagę naszego wytrwania, słuszność naszej dumy, owocność naszej pracy! Przybywa Najwyższy Przedstawiciel Władzy Zwierzchniej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej na Pomorzu Pan Wojewoda Władysław Raczkiewicz — przybywa Dostojnik Kościoła Arcybiskup ks. Biskup dr. Okoniewski. Miasto nasze wita z wdzięcznością Dostojnych Gości i docenia wagę dla której przybyli, aby

uczcić z nami 17-tą rocznicę wkroczenia wojsk polskich do nadgranicznego bastionu.

Wszystkie serca polskie biją dzisiaj jednakowym rytmem, w którym jednocześnie uczucia wdzięczności ku Bogu i przysięgi niezłomnej wierności ku własnemu Państwu, wspomnień dla tych pokoleń w przeszłości, które przetrwały ciężar niewoli i głębokiej wiary w wieczyste, bujne życie odrodzonej Ojczyzny!

Niech weselem rozbrzmia nasze ulice, uliczki i domy, aby najmłodszy wśród nas nauczył się czcić przeszłość, szanować bohaterski wysiłek i kroczyć śladami swych ojców.

Radujmy się, by z radości naszej wzrastała moc nasza na użytek Najja-

śniejszej Rzeczypospolitej na Jej chwałę i cześć!

Komitet.

Program:

9,15 przywitanie na granicy miasta, 10,15 przegląd organizacji i stowarzyszeń na Rynku, oraz dekoracja obywateli „Krzyżem Zasługi”, 10,45 nabożeństwo w farze oraz w kościele garnizonowym, 12,45 defilada, 14—16 obiad zbiorowy. 18,00 audiencja w Starostwie, 20,30 Raut w Starostwie.

Przedstawicielom stowarzyszeń, organizacji i związków podaje się do wiadomości, że na dzień 31 stycznia br. władze kolejowe udzielają zniżek kolejowych w wysokości 50 procent, przy przejazdach grupowych ze stacji kolejowych Czersk i Brusy.

Dnia 26 b. m. zmarł ś. p.

STEFAN BARCZ

pierwszy polski dyrektor Gazowni Miejskiej w Grudziądzu.

Zmarły pełnił gorliwie służbę na powierzonym stanowisku, przyczyniając się wytrwale i pełną inicjatywą pracą do świetnego rozwoju Gazowni Miejskiej.

Zasłużona i zacna postać Zmarłego pozostanie nam zawsze w pamięci.

Zarząd Miejski

303

Dnia 26 stycznia b. r. zmarł urzędnik miejski ś. p.

STEFAN BARCZ

Dyrektor Gazowni Miejskiej

W zmarłym straciliśmy długoletniego i serdecznego Kolegę, szlachetnego charakteru, którym zjednał sobie ogólny szacunek i przywiązanie.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!

Towarzystwo Pracowników Komunalnych w Grudziądzu.

304

W sobotę wszyscy zatańczymy w takt melodyj, płynących z głośników...

Pierwsze echa naszego apelu

We wczorajszym numerze naszego pisma zwróciliśmy się z gorącym wezwaniem do społeczeństwa, by w jak najszerszej mierze podejmowano inicjatywę Polskiego Radia, zmierzającą do niesienia pomocy bezrobotnym nie drogą ograniczeń, wywołujących przykry nastrój, a przeciwnie... przez huczną zabawę.

O tym, że ten pomysł podoba się ogólnie, świadczą wymownie duży ruch wśród wielu Organizacji, a jeszcze większy wśród osób prywatnych, które w kole znajomych organizują domowe wieczorki składkowe.

O takich wieczorkach otrzymaliśmy 9 zawiadomień, ponieważ jednak odbywać się one będą w ścisłym gronie znajomych, nie ma sensu podawać adresu mieszkania i nazwiska gospodarzy. Chętnie jednakże opublikujemy wyniki zbiórek, przeprowadzonych na tych wieczorkach.

Zgodnie z wczorajszą obietnicą, podajemy zgłoszenia organizacji, które do nas wpłynęły:

1) Klub Sportowy Pracowników Fabryki Wodociągów i Gazowni w Toruniu urządza wieczornicę w sali „Bananowej” w Domu Społecznym. Wstęp 1 zł za zaproszonymi, które otrzymać można przy wejściu na salę. Smaczny a tani bufet. Dużo uroczaiści.

2) Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet

w Rypinie organizuje zabawę w „Domu Słuzelca”.

3) Kolejowe Przystosowanie Wojskowe, Ognisko i w Bydgoszczy urządza we własnej sali przy ul. Zygmunta Augusta wieczornicę, na którą wstęp będzie bezpłatny, obowiązują jedynie zaproszenia. Bufet na miejscu. Dużo atrakcyj.

4) Związek Reemigrantów i Optantów — koło w Toruniu — urządza zabawę taneczną na sali p. Malinowskiego przy ul. Grudziądzkiej nr. 69.

Wszystkie wyżej wymienione zabawy odbędą się w sobotę 30 stycznia. Początek o godz. 20.

Czysty dochód ze wszystkich tych imprez przeznaczony jest na Pomoc Zimowej Bezrobotnym.

KTO NASTĘPNY?

Prosimy o dalsze informowanie nas kto i gdzie ma zamiar urządzać „wieczornice taneczne” w takt melodyj, płynących z głośników.

Prośbę tę kierujemy przede wszystkim do różnych organizacji i stowarzyszeń, których zamierzenia chcemy poprzeć przez zawiadomienie szerokiego ogółu w jakich lokalach odbywać się będą zabawy na rzecz Pomocy Zimowej Bezrobotnym.

Redakcja.

Radiowy Konkurs Karnawałowy

W związku z organizowaną w dniu 30 bm. Wielką Radiową Wieczornicą Taneczną, Polskie Radio wezwało wszystkie organizacje i stowarzyszenia oraz osoby prywatne do organizowania w tym dniu w całym kraju zabaw tanecznych przy dźwiękach muzyki radiowej, przy czym cały dochód uzyskany z biletów wstępu wzgl. dobrowolnych ofiar, zostanie przekazany na rzecz Pomocy Zimowej dla bezrobotnych.

Za najlepsze rezultaty uzyskane w akcji Pomocy Zimowej Bezrobotnym Polskie Radio przeznacza szereg cennych nagród.

Rozdziałem tych nagród zajmie się specjalne jury, które jako podstawę oceny uwzględni będzie następujące okoliczności:

- a) ceny biletów wstępu,
- b) liczbę osób obecnych na zabawie,
- c) sumę, którą uzyskano,
- d) środowisko i stan zamieszkania danej dzielnicy kraju, w której zabawa się odbywa.

Nagrody przydzielane będą oddzielnie dla świetlic robotniczych, organizacyjnych, stowarzyszeń społecznych, oświatowych itp. a oddzielnie dla organizatorów zabaw w mieszkaniach prywatnych. Odpowiedzi na konkurs należy nadsyłać do dnia 10 lutego 1937 r. pod adresem Polskiego Radia, Warszawa I, Mazowiecka 5, zaznaczając na kopertach „Konkurs Karnawałowy”.

Kasacja

Kasacja skazańców. Donieśliśmy ośną o zatwierdzeniu przez Sąd Apelacyjny wzywku, mocą którego Sąd Okręgowy w Chojnicach skazał na karę śmierci groźnych bandytów Frankiewicza i Kotłowskiego.

Jak się obecnie dowiadujemy, wnieśli skazani od tego wyroku skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego.

Ponieważ ta instancja rozpatruje jedynie zarzuty natury formalnej, kasacja nie rzuca widoków powodzenia, jednak skazańcy zyskali na czasie.

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 27 stycznia 1937 r.

Devizy

Belgia	88,95—89,13—89,77	Berlin	212,78—211,94
Gdańsk	100,20—99,80	Amsterdam	230,30—230,00—238,60
Kopenhaga	115,70—115,21	London	25,88—25,95—25,81
Nowy Jork	czeki 5,28 jedna czwarta — 5,29 i pół — 5,27; kabeł 5,28 i pół — 5,28 trzy czwarte — 5,27 jedna czwarta	Oslo	130,05—130,88—129,72
Paryż	24,82—24,68—24,56	Praga	18,46—18,51—18,41
Sztokholm	133,45—133,78—133,12	Zurych	126,85—121,15—120,55
Wiedeń	90,20—98,80	Mediolan	27,08—27,78
Helelinski	11,46—11,40	Montreal	5,28 i ćwierć — 5,28 trzy czwarte

Tendencja słabsza.

Akcje

Bank Polski	108,50	Lilipop	12,75	Ostrowiec	26,00
seria b	Starach	31,50			

Tendencja słabsza.

Papiery procentowe

8 proc. pożyczka inw. 1-sza em.	64,25 serie 84,00
3 proc. pożyczka inw. 2-ga em.	65,25 serie 85,00
5 proc. konw.	53,50
4 proc. prem.	dot. 48,50—48,85
7 proc. stabil.	447,00—448,00 ost. dr. kupon 142,74
4 proc. konsolid.	51,00—51,13—49,25—49,38 dwa ost. dr.
3 proc. Przem. Pol.	91,00
4 i pół proc. ziem.	seria 5-ta 49,50—48,75—49,00
5 proc. Warsz. stare	58,83, nowe 55,03
5 proc. Czechowochy	nowe 47,50

Uwaga: w dniu 26 bm. kurs 5 proc. l. z. Łodzi 49,50, odnosi się do listów z roku 1933.

Tendencja dla pożyczek słabsza, dla listów równie słabsza.

Waty

Belgi belg.	89,13—88,70	dot. am.	5,26—5,28 i pół
dot. kanad.	5,28 i pół — 5,26	flor. hol.	200,00—238,30
fr. franc.	24,68—24,54	fr. szwajc.	121,15—120,30
funt ang.	25,85—25,79	guld. ind.	100,20—99,80
kor. czeski	16,30—15,50	kor. dun.	115,70—114,95
kor. norw.	130,88—129,40	kor. szw.	133,78—132,80
liry	27,08—26,50	marki fiński	11,46—11,00
marki niem.	123,00—113,00	szyl.	96,00—95,00
marki niem. sr.	126,00—122,00		

GIEŁDA ZBOŻ. TOWAROWA W BYDGOSZCZY z dnia 27 stycznia 1937 r.

Zyto 22—22,25	pszenica 26—26,25	Orzesz	19—19,25
Jęczmień browarowy 25—26,50	661—667	g-1	23—22,50
642—649 g-1	22,75—23	620,5—626,5	
g-1 21,75—22	maką żytnią wyciągową gatunek I	0—50 proc. w. l.	w. 34,25—34,75
gat. I A 0—55 proc.	w. l.	w. 32,75—33,25	gatunek II 50—55 proc. w. l.
w. 20,75—27,50	razowa 0—95 procentowa w. l.	w. 26,50—27,25	maką pszenną gatunek I wyciągową 0—20 procentowa w. l.
w. 43,75—45,25	gatunek I A 0—45 procentowa w. l.	w. 42,75—43,25	gatunek I B 0—55 procentowa w. l.
w. 42—42,50	gatunek I C 0—60 procentowa w. l.	w. 41,25—41,75	gatunek I D 0—65 procentowa w. l.
w. 40,50—41,—	gatunek II A 20—55 procentowa w. l.	w. 36—37,—	gatunek II B 20—65 procentowa w. l.
w. 35,50—36,50	gatunek II C 45—65 procentowa w. l.	w. 34,50—35,50	gatunek II D 45—65 procentowa w. l.
w. 33,75—34,75	gatunek II E 55—60 procentowa w. l.	w. 32,50—33,50	gatunek II F 55—65 procentowa w. l.
w. 29,50—30,—	gatunek II G 60—65 procentowa w. l.	w. 28,50—29,—	razowa 0—95 proc.
31,50—32	otręby żytnie wymiaki standardowe	15,75—16	otręby pszenne średnie standardowe
15,75—16	otręby pszenne grube standardowe	15,50—16	otręby pszenne grube standardowe
15,25	otręby pszenne grube standardowe	16,25—16,50	otręby jęczmieńne 16,50—17
16,50	groch Wiktoria 21—25,—	groch Folgera 22—24	groch polny 20—21
wyka 19,50—21	peluska 20,50—21,50	tułin niebieski 10,50—11,50	tułin 0,6ty 12,50
13,50	seradela 17—20	rzepak zimowy bez worka 45—47,—	mak niebieski 61—64
słemie lniane 42—44	goryczyca 27—29	Koniczyna biała 90—125	Koniczyna czerwona surowa 80—100
koniczyna czerwona czyszczona 97 proc.	115—125	maku ch 23,50—24	maku ch rzepakowy 19—19,50
maku ch słonecznikowy 40,42 procentowy 24,50—25,50	Wytoki suszone 8,50—9	placki ziemniaczane 19,50—20	słoma żytnia prasowana 3,25—3,50
siano nadnoteckie luzem 4—5	siano nadnoteckie prasowane 5—5,50		

Ogólne ugosobienie: spokojne.

POZNANSKA GIEŁDA ZBOŻOWA z dnia 27 stycznia 1937 r.

Ceny transakcyjne: żyto 30 ton	22,00	30 t. 21,75
—stalsze, owies 30 ton	19,75	45 t. 19,50
30 t. 19,40	10 t. 19,25	15 t. 18,90 — stalsze.
Ceny orientacyjne: rzepak zimowy	51—52	tubin niebieski 11,50—12,50
lubin żółty 13—14	seradela 20—22	koniczyna czerwona surowa 90—105
koniczyna czerwona 95—107	proc. czystości 115—125	biała 85—125
szwedzka 150—180	odluszczona 65—75	przelot 65—75
rajgras 65—65	maku ch lniany 33,50—23,75	maku ch rzepakowy 10—19,25
otręby pszenne grube 15,75—16,25	średnie 14,75—15,50	reszta bez zmiany ogólne — spokojne.

Obrotu: żyta 180, pszenicy 78, jęczmienia 140, owsa 230.

Makabryczne odkrycie

Zwłoki młodej dziewczyny w bryle lodu

Podczas kosenia trzciny na mokradłach pod Rynarzewem znaleziono onegdaj zamrożone do połowy w zwale lodu zwłoki nieznanej młodej kobiety. Trup uwiązany był przy pomocy prowizorycznej linki, skręconej z fartucha do nadbrzoźnego drzewa.

Jak się okazało, były to zwłoki 20-letniej Gryningerówny z Rynarzewa, która zginęła w tajemniczy sposób przed szeregiem miesięcy. Według wszelkiego prawdopodobieństwa Gryningerówna popełniła samobójstwo, wieszając się na drzewie. Z czarnego drzewo pochyliło się do wody, a mroź ściał ciało dziewczyny w jedną bryłę lodu.

Powodu desperackiej śmierci młodej dziewczyny nie udało się do tej pory ustalić.

Podgórz

Ukonstytuowanie się zarządu Zw. Rezerwistów koło Podgórz

Na ostatnim zebraniu członków zarządu koła Rezerwistów ukonstytuował się zarząd w następującym składzie: p. Ludwik Wierchowski, prezes; p. Stanisław Lipiński, wiceprezes; p. Leon Tykwa, sekretarz; p. Józef Wierczok, skarbnik; ponadto weszli do zarządu p. burmistrz Stamirowski jako referent wychow. oby., p. Alfons Glich, referent opieki społecznej. Komendantem mianowany został p. Magacz. Zarząd na swym posiedzeniu wyraził dotychczasowemu prezesowi p. burmistrzowi Stamirowskiemu najserdeczniejsze podziękowanie za dotychczasową pracę w kole Rezerwistów. Wszyscy członkowie zarządu postanowili nadal skutecznie pracować w ramach swej organizacji dla dobra swej ukochanej Ojczyzny.

Walne zebranie L. O. P. P.

W piątek, dnia 29 bm. w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Podgórzu odbędzie się o godz. 19-ej roczne walne zgromadzenie miejscowego koła L. O. P. P. Zarząd koła prosi wszystkich członków o liczny udział.

Tylko przez kilka dni

w bieżącym miesiącu

można odnowić przedpłatę na miesiąc luty lub luty i marzec.

Zamówienia przyjmują listami wzdłednie urzędy pocztowe.

KALENDARZYK

Czwartek, 28. I. Walerego
Piątek, 29. I. Franciszka
Sobota, 30. I. Martyny

STAN WODY W WISŁE

Stan wody w Wiśle wynosił dnia 27 stycznia br. o godzinie 7 rano (w nawiasach stan z dnia poprzedniego): Kraków — 2,28 (2,08); Zawichost — 1,80 (1,90); Warszawa — 1,52 (1,44); Płock — 1,34 (1,23); Toruń — 1,38 (1,25); Fordon — 1,30 (1,29); Chełmno — 1,27 (1,14); Grudziądz — 1,08 (0,98); Korzeniewo — 1,03 (0,82); Piekło — 0,84; Tczew — 0,10 (0,24); Elniage — 2,70 (1,66); Schlenhorst — 2,06 (2,00).
Temperatura wody w Wiśle — 0,3 (0,3).

Na toruńskim bruku

Zapisujcie się na członków **TOWARZYSTWA POMOCY POLONII ZAGRANICZNEJ** które przez Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą niesie pomoc materialną i moralną rodakom naszym za granicami Rzeczypospolitej.

— **Wieczór karnawałowy.** Ruchliwe Grono Przyaciół i VII Drużyna Harcererek im. Marii Konopnickiej w Toruniu urządzają w dniu 1 lutego 1937 r. w salach „Domu Kolejowców” przy ul. Bydgoskiej 1-3 (koło Grzyba) tradycyjny „wieczór karnawałowy” urozmaicony różnymi niespodziankami. A za tym spotkamy się wszyscy w gronie „Siódemki”, celem miłego spędzenia wieczoru.

— **Odczyt o położeniu ludności polskiej w Niemczech.** W związku z miesiącem zbiorczy na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą, Koło Kolejowe P. Z. Z. (Dyrekcyjne) zwołuje na piątek, dnia 29 bm. godz. 18-ta do sali konferencyjnej D. O. K. P. ogólne zebranie, na którym wygłoszony zostanie odczyt na temat „Położenie polskiej ludności w Niemczech”.

— **Bal Polskiego Białego Krzyża.** Zapowiadana wielka zabawa taneczna Polskiego Białego Krzyża w Toruniu odbędzie się w salach Dworu Artusa w sobotę dnia 6 lutego rb. Sekcja propagandowo-improwizacyjna czyni staranne przygotowania ażeby bal ten wypadł imponująco i na długo zapisał się w pamięci sfer towarzyskich naszego grodu, jako jedna z najmiłszych i najbardziej udanych imprez karnawałowych w roku bieżącym. Zaproszenia już rozesłano. Dodatkowo można je otrzymać w lokalu Zarządu Głównego PBK w Domu Społecznym.

— **Z Konfraterni Artystów.** W dniu 28 bm odbędzie się wieczór czwartkowy Konfraterni. Mgr. Bukowski wygłosi prelekcję p. t. „Prądy pozytywistyczne na Pomorzu”. Temat na naszym terenie dotychczas mało poruszany. Po odczycie dyskusja i herbatka towarzyska. Zarząd prosi tą drogą fratrów i sympatyków Konfraterni o liczne przybycie. Początek o godz. 20.

— **Na wieczór karnawałowy** Koła lokalnego Przystosowania Kobiet do Obrony Kraju — zaprasza najgoręcej wszystkich Przyjaciół i Sympatyków tej organizacji — Zarząd PWK. „Wieczór” urozmaica wesołe produkcje artystyczne ulubieńców publiczności toruńskiej pań: Doree i Korowicz, oraz panów Mierzejewskiego, Ilcewicza, Surzyńskiego i Cybulskiego. Do tańca przystąpią będą dwa najlepsze zespoły orkiestralne w Toruniu. Początek o godz. 21. Strój wizytowy. Wstęp 2 złote. Dochód przeznaczony jest na pomoc zimową dla bezrobotnych oraz Obow. letnie Przystosowania Kobiet do Obrony Kraju. Pamiętajmy więc! 1 lutego w sali Kasyna Garnizonowego ul. Żeglarska 8. Najmiłszy z wieczorów karnawałowych kulturalnych sfer Torunia.

— **Turniej reprezentacyjnych drużyn** siatkarskich miast polskich rozpoczyna się w sobotę dnia 30 bm. Program spotkań przedstawia się nast.:
Sobota, przed poł. o godz. 11: Wilno — Grudziądz. 11.45 Lublin — Toruń. 12.30 Warszawa — Częstochowa. Po południu o godz. 16.30 Wilno — Lublin. 17.15 Częstochowa — Toruń.

— **Dwa pożary w Toruniu.** W ub. wtorek o godz. 20.12 zapaliły się w garażu przy ul. Przedzamecz 6 dwa samochody. Stanowiące własność p. notariusza Schaba. Ogień strawił oba samochody i zniszczył 2 m² sufitu. Znajdujący się w garażu szofer Mieczysław Gruzicki odniósł poparzenia obu rąk, tak dotkliwie, iż musiał się udać do Szpitala Miejskiego pod opiekę lekarską.

Wczoraj o godz. 7.27 zapaliły się wióry w stolarni p. Maksymiliana Kurowskiego przy ul. Bydgoskiej 35.

Flirt z X Muzą

MARS — „TAJNA BRYGADA”.

Jak już wynika z samego tytułu, osnową tego filmu jest wywiad i szpiegostwo. Film nie przeciętny, odświeżający tajemnicę walki i obrony dwóch sąsiadujących ze sobą państw (Francji i Niemiec). Szereg naprawdę emocjonujących scen trzyma widza w stałym napięciu. Scenariusz filmu jest nieco chaotyczny, tak że na samym wstępie trzeba pewnego wysiłku woli, by zestawzić i połączyć w pewną ciągłość następujące po sobie wydarzenia.

Być może, że reżyser specjalnie daje nam z początku oderwane fragmenty, by z miejsca przykuć widza do ekranu, w każdym bądź razie „Tajna Brygada” należy do tej kategorii filmów, na które w żadnym wypadku nie można wejść w środku lub pod koniec seansu.

Całość bardzo ciekawa. Warto zobaczyć, by przeżyć kilka niecodziennych chwil, a kto lubi Jean Murat'a, zgodzi się, że jest to jego jedna z najlepszych kreacji. (K.)

Dzień

w Toruniu

Czwartek, dnia 28 stycznia

Z życia Związku Reemigrantów i Optantów w Toruniu

W ub. niedzielę odbyło się w Gospodzie, Rynek Nowomiejski u p. Borlika walne zebranie Związku Reemigrantów i Optantów, które zajął prezes Tomczak. Po przywitaniu obecnych i przeczytaniu porządku obrad, który został przez obecnych przyjęty, sekretarz Pawlikowski odczytał protokół z walnego miesięcznego zebrania. Następnie skarbnik Krygier zdał obszernie sprawozdanie z obchodu gwiazdkowego, odbytego w dniu 6 stycznia br. Zebrani wysłuchali sprawozdania i wyrazili ofiarodawcom i Zarządowi serdeczne podziękowanie za urządzenie tej imprezy. Marszałkiem zebrania wybrano jednogłośnie kol. Heryzę, który powołał na sekretarza kol. Błaszczyka, a na ławników Kielasa i Krystofia. Ze sprawozdań ustępującego Zarządu wynika, że w dniu 6 stycznia, z którego to cyfry tylko połowa uszczę składek.

Po dyskusji nad sprawozdaniami udzielono ustępującemu Zarządowi absoluto-

rium. Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, który ukonstytuował się w następującym składzie: prezes Tomczak Jan, wiceprezes Błaszczyk Stanisław, sekretarz Józwiowicz Paweł, zast. sekretarza Pawlikowski Wiktor, skarbnik Krygier Kazimierz, ławnicy Kielas i Góralski. Do komisji rewizyjnej weszli: Misaczyk, Reichel i Prusiński. Sąd koleżeński powołano w osobach Horysa i Sobczaka.

Jako delegatów na walny zjazd wybrano kol. Horysa, Błaszczyka, Misaczyka i Józwiowicza. W ciągu dalszych obrad uchwalono urządzić zabawę taneczną na dzień 30 bm. z której czysty zysk przeznaczony będzie na pomoc zimową Bezrobotnym. Na szkolnictwo polskie zagranicą uchwalono wyasygnować 9 zł., która to kwota przekazana zostanie lokalnemu Komitetowi Obyw. Pol. Szkolnictwa za granicą. Hasłem „Szczęść Boże” zamknięto zebranie o godz. 14-tej.

Uroczyste nabożeństwo i roczne walne zebranie Cechu rzeźnicko-wędliniarskiego w Toruniu

W dniu 2 lutego br. o godz. 8 rano w kościele św. Jakuba odbędzie się uroczyste nabożeństwo na intencje cechu z okazji święta św. Błażeja, patrona rzemiosła rzeźnickiego, odprowanie z odpowiednimi ceremonialiami. Udział wszystkich członków wraz z pocztą sztandarową obowiązkową.

Równocześnie zaprasza się członków cechu na roczne walne zebranie, które odbędzie się tegoż dnia o godz. 14.30 (2.30 po poł.) w białej sali Dworu Artusa II piętro z następującym porządkiem obrad: zagajenie, wpis uczni, wyzwolenie uczni, odczytanie protokołu, przyjęcie nowych członków, inkasowanie składek, ewentualne skreślenie członków nieplacących składek, dodatkowe uchwalenie budżetu na rok 1936, komunikaty zarządu, wybór marszałka, sprawozdanie skarbnika, sekretarza i starszego cechu, absolutorium zarządu, ustąpienie zarządu in corpore, wybór starszego cechu, podstar-

szego 6 członków zarządu i 6 zastępców, wybór komisji rewizyjnej (3 członków), wybór p. zetu sztandarowego (3 członków i 3 zast.), wybór sądu polubownego (3 członków i 3 zast.), uchwalenie budżetu na 1937 r., wnioski do uchwał, wolne głosy, zakończenie. Udział wszystkich członków obowiązkowy pod rygorem grzywny w mwał uchwały cechu. W razie niestawiennictwa statutem przewidzianej ilości członków odbędzie się o godz. 15.30 (3.30 po poł.) drugie walne zebranie z pełną mocą uchwał, bez względu na liczbę obecnych. Ewent. wnioski do uchwał należy złożyć na piśmie do rąk starszego cechu na 5 dni przed terminem zebrania.

Po walnym zebraniu odbędzie się o godzinie 8 wieczorem w górnych salach Dworu Artusa wspólna tradycyjna kolacja dla członków i ich żen, po czym wieczorek fazylinijny z niespodziankami w zamkniętym lokalu.

W obu wypadkach przybyła na miejsce pożaru straż pożarna ogień zlikwidowała.

— **Toruński Klub Lawn-Tenisowy** urządził z polecenia Polskiego Związku Łyżwiarstwa w Warszawie dnia 2 lutego b. r. zawody łyżwiarckie o mistrzostwo Polski klasy B w jeździe figurowej pań, panów i parami, na lodowisku własnym przy ul. Mickiewicza. Zgłoszenia należy kierować pod adresem: T. K. L. T. Toruń, ul. Mickiewicza 19 m. 154. Termin zgłoszeń upływa z dniem 31 stycznia br. o godz. 18.

Wieczornia taneczna inżynierów

Naczelna Organizacja Inżynierów Rzecznej Polskiej Okręg Pomorski w Toruniu, urządził w dniu 30 stycznia br. „Radiową wieczornicę taneczną połączoną z bridgem” w salach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Toruniu. Początek punktualnie o godz. 19.45. Wstęp 1 zł. od osoby tylko dla zaproszenia. Strój wizytowy. Przewidziane są niespodzianki oraz obfity bufet pod zarządem „Dworu Artusa”. Potrzebna instalacja radiowa podjęta się wykonać bezinteresownie firma Eugeniusz Siewiec z Torunia.

Ponieważ całkowity dochód przeznaczony jest na Fundusz Pomocy Zimowej bezrobotnym, proszeni są członkowie i zaproszeni goście o liczny udział w wieczornicy.

Zaproszenia dla wprowadzonych gości można dodatkowo otrzymać u kierownika sekcji zabawowej inż. O. Wagnera codzień przed południem w Starostwie Krajowym Pomorskim pokój 41, telefon 23-11.

Ze sportu

ZAWODY HOKEJOWE O MISTRZOSTWO POLSKI W TORUNIU

W sobotę dnia 30 stycznia o godz. 19.30 odbędą się w Toruniu zawody hokejowe z cyklu o mistrzostwo Polski. Spotkają się mistrz okręgu poznańskiego AZS z mistrzem Pomorza WKS Gryf. Zwycięzca z tych zawodów awansuje do finałowej wyjedździe do Krynicy na finałowe rozgrywki. Poznańscy zjeżdżają do Torunia w swym najlepszym składzie z 4 olimpijczykami. Nasza toruńska drużyna wystąpi w swym składzie najlepszym. Bramki bronić będzie doskonały Trenk, w obronie para Dolewski — Garstecki będzie miała ciężkie zadanie z szybkim atakiem AZS-u, dwa ataki toruńskie opierać się będą jeden na rutynowanych i doskonale kombinujących graczach Karasiu, Osmańskim i Głowińskim oraz drugi złożony z młodych i ambitnych graczy, Rosińskiego, Hejnowicza, Kirscha i Ochockiego.

Zawody odbędą się na śluzgawce Ogródki Jordanowskich obok Ubezpieczalni Społecznej przy ul. 3 Maja.

KINO „SWIT” — „WIERNA RZEKA”.

Bezwątpienia idziemy naprzód. Film „Wierna rzeka” jest jednym z lepszych w polskiej produkcji. Któż nie czytał „Wiernej rzeki?”

Chociaż wytwórnia zastrzega się, że jest to tylko wolna przeróbka, radzi byśmy byli, by wszystkie przeróbki były na tym poziomie, jaki utrzymał reżyser Leonard Buczkowski.

Cybulski doszedł tu do najwyższego udoskonalenia gry, a Baśka Orwid w roli Salomei stworzyła kreację, której niewątpliwie nie powstydziliby się żadna znana aktorka na zachodzie.

Film wzruszający, oparty na historii, daje widzowi dużo głębokich, wartościowych wzruszeń.

Najbardziej, bo i tę stronę trzeba poruszyć, odtworzona jest rola księżny. W scenie z kucharzem razi swoją nienaturalnością i patosem, ale jest to tylko drobny fałsz w tej symfonii miłości, którą stworzył Żeromski, a zrealizował na ekranie Leonard Buczkowski. (K.)

AS — „BOHATEROWIE SYBIRU”.

Gdy mowa jest o Syberii, myślimy zwykle o tragicznym epilogu powstania i o zesłanych w ośnieżone stepy wojownikach wolności.

W czasach jednak znacznie świeższych, gdyż podczas wielkiej wojny, Polacy znów tłumnie przybyli na Sybir, tym razem jako jeńcy. Skoro zaś upadła potęga caratu, powstają już w okolicach Nowomikołajewska wojska polskie.

Tym właśnie bohaterom poświęcono film niniejszy. Więc widzimy, jak się stwarza jeden ze skromnych oddziałów, jak, pomimo wszelkich trudów i przemocy, żołnierze ożywni wielką myślą — umiejają wytrwać do końca.

W rolach głównych mamy najlepszych aktorów polskiego ekranu, z Adamem Brodziszem na czele.

Nadprogram tygodnik PAT'a oraz groteska rysunkowa w naturalnych kolorach, pełna zwirowanych pomysłów. (mar.)

DYŻUR APTEK

W śródmieściu dyżuruje dziś Apteka pod „Lwem” Król. Jadwigi 1, tel. 12-69; na Bydgoskim Przedmieściu Apteka św. Anny, ulica Mickiewicza 98 (od godz. 23 do rana); na Mokrem Apteka pod Łabędziem, ul. Kościuszki nr. 15 (od godz. 23 do rana).

Pożegnalny występ St. Wysockiej na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą

W czwartek, dnia 28 bm. pożegna się z naszą sceną i publicznością toruńską najznakomitsza artystka scen polskich p. Stanisława Wysocka, która po raz ostatni gościnnie wystąpi w milej i pogodnej komedii Jope-Slade i Stokes'a p. t. „Złoty wieńiec”, w której gra czołową rolę matki Bolton.

Ponieważ dochód z tego przedstawienia przeznaczony jest na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą, nie wątpimy, że sala teatru wypełni się w czwartek do ostatniego miejsca.

Przypieczętujemy naszą solidarność z Polonią Zagraniczną gremialnym udziałem w czwartkowym przedstawieniu, na które ceny biletów dyrekcja teatru obniżyła o 30 procent.

PREMIERA „WESOŁEJ WDÓWKI” w sobotę, dnia 30 bm.

Premiera najpiękniejszej operetki Lehara pt. „Wesoła wdówka”, odbędzie się w Teatrze Ziemi Pomorskiej, w sobotę, dnia 30 bm. o godz. 20 z p. Haliną Doree w roli tytułowej. „Wesoła wdówka” — to promienista przepięknych bogatych kostiumów stylowych w 19 wieku. W 3 akcie zostanie stylowo odtworzony kankan. Pełna orkiestra pod batutą p. por. Grabowskiego. Specjalnie zwiększone chóry. Reżyseria p. Cybulskiego.

TEATR

Czwartek — „Złoty wieńiec” godz. 20.
Piątek — teatr nieczynny.
Sobota — „Wesoła wdówka” godz. 20.

KINA

ARIA: „Rotmistrz von Werffen” — „Zamach w kasynie”.
AS: „Bohaterowie Sybiru”.
MARS: „Tajna Brygada”.
SWIT: „Wierna rzeka”.

Szanowni Klienci! podaję do wiadomości, że skład mój przeniosłem z dn. 15 stycznia 1937 r., z ul. Szerokiej 11 na ul. Szeroką 22 dawn. J. Kawecki obok Pomorzanki 220

Dom Konfeksyjny
ZYGMUNT ORCHOLSKI

Rewia siatkarzy polskich w Toruniu

W sobotę dnia 30 bm. i w niedzielę dnia 31 bm. odbędzie się „Turniej miast polskich” w siatkówce męskiej, w którym udział wezmą reprezentacyjne drużyny następujących miast: Warszawy, Krakowa, Wilna, Częstochowy, Lublina, Grudziądza i Torunia.

Początek w sobotę o godz. 11 i 16.30.

W niedzielę 31 bm. odbędą się finałowe rozgrywki, przy czym do finału wchodzi dwie najlepsze drużyny z każdej grupy. Niedzielne zawody rozpoczną się przed południem o godz. 10 i po południu o godz. 15. Zawody odbędą się w Okręgowym Ośrodku W. F. (Pałac Sportowy), hala ogrzana, bufet na miejscu. Wstęp: młodzież szkolna i szeregowcy 20 gr. starsi 50 gr., balkon 80 gr.

Informator dla przyjezdnych

w Toruniu

Polecamy restauracje i kawiarnie

Dwór Artusa, tel. 19-62. Restauracja o najwykwintniejszej kuchni na Pomorzu pod kierownictwem znakomitych kuchmistrzów wyjada na miejscu i w domu znakomite potrawy na wesela, raury, przyjęcia. Smaczne i obfite obiady i kolacje. Sale pięknie odrestaurowane na zebrania, bale i zjazdy. W otład matine, wieczorem dancing towarzyski. Ceny przystępne.

„Esplanada”. Telefon 1322. Najwykwintniejszy lokal w mieście. Występy artystyczne sil krajowych i zagranicznych. W każdy czwartek odbywają się popularne dancingi na rzecz Białego Krzyża. W każdy niedziela i święto od godz. 17 odbywają się wive o'clocki towarzyskie z programem. Początek codziennie o godz. 21. Lokal czynny codziennie do rana.

„Trzy Korony” — Gościniec, Rynek Staromiejski 21, tel. 16-57. Dancing — restauracja „Palais de Danse”, ul. Franciszkańska 7. Hotele całkowicie odremontowane, pokoje po cenach przystępnych, wieczorem dancing przy dźwiękach znakomitej orkiestry Smytry Band. Lokal otwarty do rana.

Najlepsza okazja kupna

Najstarsza i pierwsza Polska Centrala Optyczna Franciszek Seldner, Rynek Staromiejski 16 (obok poczty) tel. 15-74. Dostawa dla kas ochotczy, klinik ocznych i dla wojska.

TOWARZYSTWO OKRĘTOWE POŁOWÓW DALEKOMORSKICH „MEWA“ SPÓŁKA AKCYJNA W GDYNI

Bilans zamknięcia

za III. rok sprawozdawczy od 1. kwietnia 1935 r. do 31 marca 1936 r.

Stan czynny: Majątek stały, Budynki: magazyn śledziowy w Gdyni zł 161.665,67, budowa fabryki beczek w Gdyni 46.487,74, budowa domu gospodarczego w Gdyni 16.126,56 = 224.279,97. Inwentarz zakładowy: Tabor Żeglugowy 968.786,40. Urządzenia techniczne: sieci 154.813,50, beczki morskie 64.526,68 = 219.340,18. Inwentarz biurowy 5.651,43. Ruchomości magazynowe 3.426,82 = 1.421.484,80. Majątek płynny: gotówka: w kasie 2.991,—, w bankach krajowych 139.204,53, w P. K. O. 22.882,87, w pocztowym koncie czekowym w Hadze 128,63 = 165.207,03. Nederlandsche Bank Haag depozyt na spl. hipoteki 24.570,— Papiery wartościowe 4.000,— Weksle w portfelu 31.800,44. Dłużnicy: odbiorcy 55.499,80, różni 141.376,88 = 196.876,68. Depozyt w Tow. Ubezp. (Ryzyko Morskie) 24.382,70. Oddział w Scheveningen 3.543,87. Remanenty: materiały techniczne 32.358,86, towary 2.214,— = 34.572,86 = 484.953,58 = 1.906.438,38. Weksle kaucyjne 21.500,— Różni za obligo 28.119,37 = 49.619,37.

Stan bierny: Kapitały: Kapitał akcyjny zł 1.000.000,—. Kapitał zapasowy 18.793,43. Fundusz amortyzacyjny: taboru żeglugowego stan z ub. lat 193.155,—, amortyzacja za rok 1935/36 95.873,64, amortyzacja budynków, stan z roku ub. 5.054,95, amortyzacja za rok 1935/36 7.468,52 = 302.557,11 = 1.321.350,54. Zobowiązania: dług hipot. zabezpieczony 411.815,—. Banki: krajowe 24.935,—, zagraniczne 11.571,70 = 36.506,70. Wierzyciele: odbiorcy 5.372,89, różni w kraju 69.656,47, dostawcy techniczni w Holandii 53.448,44 = 128.477,80 = 576.799,50. Zysk: 8.288,34 = zł 1.906.438,38. Różni za weksle kaucyjne: 21.500,—, obligo wekslowe 28.119,37 = 49.619,37.

Rachunek strat i zysków:

Winien: produkcja i surowce: koszty połowów i produkcji zł 980.378,21, beczki handlowe 179.537,24, frachty morskie 127.119,57, zakup surowca 279.467,49 = 1.566.502,51. Koszty sprzedaży: prowizja sprzedaży 85.101,40, ogólne koszty sprzedaży 79.823,37 = 164.924,77. Koszty administracyjne 120.437,04. Amortyzacja: budynków 7.468,52, inwentarza biurowego i magazynowego 656,01, taboru żeglugowego 96.878,64, beczek morskich 105.756,—, skrzyń 21.048,— = 231.807,17. Świadczenia socjalne: 35.227,26, należności skarbowe 16.662,16. Opłaty Urzędu Morskiego 2.897,68. Utrzymanie nieruchomości 1.794,36. Procenty 30.160,61. Koszty notarialne i adwokackie 10.189,67. Różnice kursowe 3.936,88. Zysk zł 8.288,34 = zł 2.192.830,43.

Ma: Wpływy ze sprzedaży śledzi: zł 2.177.920,60. Remanent towarowy 2.214,— = zł 2.180.134,60, Zwrot odpisów 12.695,83 = zł 2.192.830,43.

Bilans powyższy wraz z rachunkiem strat i zysków został zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie w dniu 14 stycznia 1937 r.

Zarząd: M. Niemców, J. van der Toorn.

Gł. księgowy M. Pytlewski.

Zaprzys. rewizor K. Piątkowski.

297

NIE BŁĄDŹ!! Przed nabyciem aparatu radiowego napisz do nas. Radioaparaty ostatnich modeli 1937 do sieci lub baterii nabyć można najtaniej i za dogodnych warunkach w znanej firmie:
„POLSKIE ZAKŁADY RADIO-SELEKT”
 Warszawa, Merszałkowska 147/54.
 Przyjmujemy obrotową pożyczkę Narodowej, Konsolidacyjnej, inwestycyjnej po kursie 100.- za 100.- Katalogi, warunki wysyłamy na żądanie bezpłatnie.

OLLA Gum...?! pełna gwarancja

Centralne ogrzewanie

całkowite urządzenie dla większej nieruchomości w bardzo do rym stanie
 294 Mk **tanio do sprzedania.**
 Oferty pod „Ogrzewanie“ do Administracji „Gazety Morskiej Ilustr.“ Gdynia.

SPÓŁKA ŁOWIECKA WĘDKOWY

wydzierżawia publicznie teren łowiecki Wędkowy obejmujący 279,73,98 ha na lat 6, dnia 6-go lutego 1937 r. o godz. 14-tej w lokalu p. Plutowskiego w Wędkowach pow. Tczew. 311
 Przewodniczący Spółki Łowieckiej
 (—) Franciszek Janusz.

Zarząd Miejski w Bydgoszczy Wydział VIII/4 Budownictwo Miejskie

rozpisuje niniejszym
PRZETARG

publiczny pisemny, na „warunkach obowiązujących przy wykonywaniu robót i dostaw miejskich w Bydgoszczy“ na wykonanie

- a) ok. 1.900,— m² posadzek ksyloolitowych,
- b) ok. 1.800,— m² posadzek z klepki dębowej,
- c) ok. 1.000,— m² posadzek z płyt asfaltowych

w budynku nowego szpitala miejskiego z terminem wnoszenia ofert do dnia 12 lutego 1937 r. godz. 12, o której nastąpi otwarcie ofert w obecności oferentów.

Podklarki przetargowe w cenie 3,50 zł. ad a), 2,50 zł. ad b) i 2,— zł. ad c) nabywać można w wyżej wspomnianym Wydziale, ul. Jana Kazimierza 5 I p. Sekretariat.

Do oferty należy dołączyć kwit na złożone w Głównej Kasie Miejskiej wadium w wysokości 5% od sumy oferowanej.

Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferenta, jako też prawo unieważnienia przetargu.

Bydgoszcz, dnia 26 stycznia 1937 r. (316)

Za Prezydenta Miasta:
 Kierownik Oddz. Budown. Miejsk.
 (—) Dypl. inż. arch. K. Orlicz.
 Inspektor budownictwa.

Zlecenie Nr. 85/VIII.

Licytacja przymusowa.

Dnia 30 stycznia 1937 r. o godz. 12. w Kalmuzach powiat Grudziądz u p. Czesława Kempki, podpisany Komornik sprzeda w drodze licytacji przymusowej najwięcej dającemu za gotówkę: 280 ctr. jęczmienia, 477 kłaft torfu oraz kompl. urządzenie synalni, pokoju stolarz. gabinetu i wszelkie ruchomości domowe, oszacowane na łączną sumę 7.719,— zł. które oglądać można w czasie i miejscu wyżej wskazanym.

(—) Michał Dobrzański
 Komornik Sądu Grodzkiego II. Rew. w Grudziądzu.

— Dziwne to życie... Ci ludzie dziedziczą miliony, a ja muszę głowić się, jak im wyrazić współczucie.

Numer akt: Km. V. 1492 i 3/34.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy V rewiru Stefan Jaroszyński mający kancelarię w Bydgoszczy ul. Śląska nr. 3. na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 1 lutego 1937 r. o godz. 12 w Samsiecznie pow. Bydgoszcz, odbędzie się licytacja ruchomości należących do J. Niniv Rejsowskiej, składających się z 210 ctr. żyta, które zostanie oszacowane w/g cen giełdy w dniu przetargu.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Bydgoszcz, dnia 26 stycznia 1937 r.

Komornik
 (—) Stefan Jaroszyński

Zlecenie Nr. 14/VIII K. 315

KONKURS.

Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy ogłasza konkurs na stanowisko kontraktowe inżyniera budowlanego, oraz technika budowlanego dla Oddziału Budowlanego Dyrekcji (referat nowych budynków) na okres nie mniejszy jak dwa lata.

Do podania należy dołączyć:

- 1) Odpis dyplomu ukończenia uczelni krajowej,
- 2) świadectwo obywatelstwa polskiego, dokument urodzenia oraz życiorys i fotografię,
- 3) świadectwa z odbytej praktyki,
- 4) żądane wynagrodzenie,
- 5) termin składania podań do dnia 10. II. br.

Zlecenie Nr. 86/VIII. (314)

Sąd Okręgowy w Toruniu

W sprawie układowej Jana Więckowskiego właśc. składu bławatów i konfekcji w Chelmży II. ukl. 1/37 postanowieniem tut. Sądu z dnia 25 stycznia 1937 r. w miejsce Franciszka Szymańskiego ustanowiono nadzorcą sądowym Feliksa Ziemińskiego dyrektora Banku Ludowego w Chelmży. 299
 Zlec. nr. 44/IX.

Biuro Pośrednicze

ZUCJAN SCHABIENSKI, ORŁOWO - GDYŃIA

Pl. Górnośląski 13, tel. 92-17 (w Pensjonacie Zbyszko)

POLECA: domy, parcele budowlane na dogodnych warunkach kupna oraz składy, mieszkania i t. p. korzystnie do wynajęcia. M237

TORUN

Odzież balową i wieczorową
 czyści chemicznie
 najszybciej i najlepiej
„Barwa“
 wł. 108Ck
 S. Kałamajski
 Toruń - Szeroka 21

Udzielam
 tanio korepetycji i lekcji francuskiego, niemieckiego angielskiego i gry na fortepianie. Adamska, Toruń Sukiennicza 4. 9606 C

Szkola tańców
 Janiny Werny wyucza szybko tańczyć lekcje pojedynczo i w kompletach. Nowy kurs rozpoczynam 2-go lutego. Toruń, Stary Rynek 16. 215

Salon de Coiffure B. Słupski
 Toruń
 Bydgoska nr 58
 nowoczesnie urządzony zakład fryzjerski

ZDROWO i SMACZNIE a TANIO
 jesz w 9667
NADWIŚLAŃSKIEJ
 Toruń, Szeroka 38.
 Kuchnia warszawska.

Poszukuje
 młodego początkującego redaktora. „Dz. eń Kociewski“ Starogard. 9815C

Uwaga! 2 składy
Nowe meble,
 Toruń, Prosta 5.
Używane meble,
 Toruń, Małe Garbary 5.
 Telef. 1682. **Pamiętaj!**
 9841C

Tanio
 poleca W. Łuniewicz
 Toruń, Chelmińska 4.
pomarańcze 1.30
 włoskie krwiste 2.— zł
 affskie soczyste 1.60 „
 winogrona 2.— „
 figi, banany. (135)

SALON FRYZJERSKI
 nowoczesnie urządzony, dostępny dla wszystkich, poleca: ondulację trwałą, wodną i żelazkową. A. Słowiński, Toruń, Prosta 5, obok kina „Swit“. 302Ck

Tapety
 listwy, borty, wielki wybór, tanie ceny, nowości 1937. Hurtownia Drogeria, T. Rzymkowski, Toruń, Szeroka 43. 253C

Mieszkanie
 4 pokojowe, komfortowe, przy ul. Kochanowskiego nr. 1 do wynajęcia. Wład. domość: Do zorca, Toruń. 262Ck

BYDGOSZCZ
Akuszarka
 dyplomowana przyjmuje i udziela porad. Dąbrowska Bydgoszcz, Nakielska 145. 313B

GDYŃIA
Parcele
 kupić za gotówkę. Oferty pod „Parcela“ do „Gazety Morskiej Ilustr.“ Gdynia. 269Mk

Małpkę
 samiec (Resnaffe) kupić. Oferty do „Gazety Morskiej Ilustr.“ Gdynia pod „Małpka“. 308Mk

T CZEW
Mieszkanie
 2 duże pokoje, z wszelkimi wygodami, w śródmieściu, poszukuję od 1. III. b r. Zgłosz. do Adm. „Dnia Tczewskiego Ilustr.“ Tczew. 2881k

Mieszkanie
 3-pokojowe z kuchnią od zaraz do wynajęcia. Zgł. do Adm. „Dnia Tczewskiego Ilustr.“ Tczew. 310Tk

OGŁOSZENIA:
 wiersz milimetryowy na stronie 1-lamowej . . . . . 0.20 zł
 w tekście na pierwszej stronie . . . . . 1.00 zł
 w tekście na drugiej i trzeciej stronie . . . . . 0.80 zł
 w tekście na dalszych stronach . . . . . 0.50 zł
 Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
 Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc. drożej.
 Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. zniżki.
 Komunikaty 50 gr za wiersz.
 Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tym jednak, że rachunki mogą być regulowane w gułdenach gdańskich na podstawie notowań Głedy (Gdańskie) z dnia poprzedzającego dzień wpłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
 W ekspedycji miejscowych agencji . . . . . 2.00 zł
 Z odnośnieniem do domu . . . . . 2.20 zł
 Przez pocztę z odnośnieniem do domu . . . . . 2.40 zł
 Pod opaską . . . . . 4.50 zł
 W Gdańsku przez pocztę . . . 2.32 gd; przez gońca . . . 2.00 gd
 W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost . . . 1.75 gd
 Zagranicą . . . . . 4.00 zł
 W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.
 Redaktor odpowiedzialny:
WACŁAW WYTEK, Toruń, ul. Bydgoska 58.

UWAGI:
 Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłacone przewidziana w cenniku 20 procent nadwyżki. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie apowazniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględnione o ile zostaną wniezione do dnia 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym śledztwie należność rabat upada. Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawę W. M. Gdańsk: Wilhelm Ormsmann, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Czesław Kościelski, Bydgoszcz ul. Marsz. Pocha 12. — redaktor odpowiedzialny na Gdynię: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu“. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądzu: Mieczysław Bagiński, Grudziądz Plac 28 stycznia 10, I. — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Alojzy Kuzio Tczew, Kościelnski nr. 1. — Redaktor odp. na Rypin: Kazimierz Świerzyński Czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.